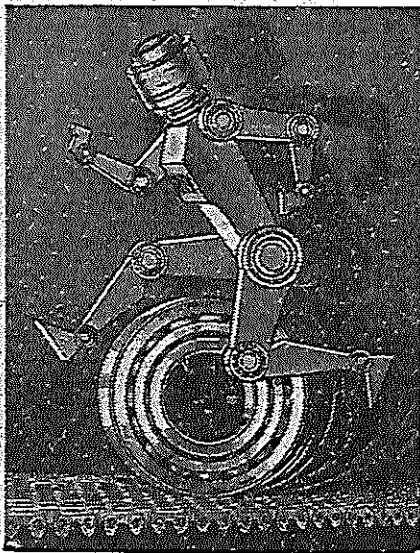

KULE- OG ○ ○ ○
○ RULLELAGER

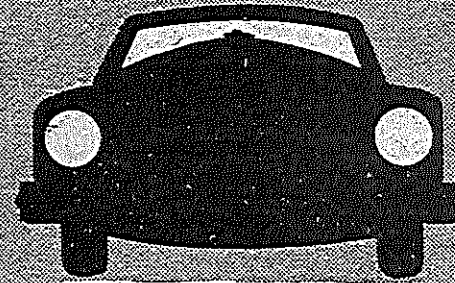
WITT & BORGEN
INGENIØRER - ØVRE VOLLGT. 6 - OSLO
SENTRALBORD 42 98 26

S. & Jul. Serensen A/S - Oslo

26. UTGAVE

MOTORVOGNLOVEN

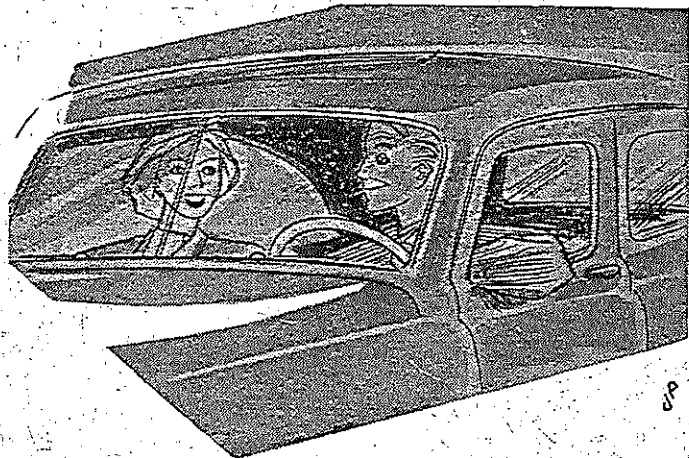
av 20. februar 1926 med senere forandringer.

PHILIPS
BIL-LAMPER

Utdrag av motorvognloven § 5, f:
← Reservelamper for fjernlys, nærlys,
baklys, nummerskiltlys og for de på-
budte markeringslys skal alltid være
til stede i vognen →

UTGITT AV NORSK MOTORBLADS FORLAG 1955

Når De har tatt sertifikat vil De gjerne ut å prøve Dem litt bak rattet. Det er moro å kjenne at De har herredømme over hestekreftene under panseret. Selv om De har kontroll over Deres egne reaksjonsevner må De også være sikker på at bilen er i stand til å motta disse reaksjonene for at ferden skal bli sikker. Kjør aldri med en bil som ikke er i tip-top stand, og bruk ikke glattslitte, dårlige dekk.

BILDEKKET MED VEITTEKKE!

Fabrikeres og garanteres av

ASKIM GUMMIVAREFABRIK

**DYNAMITTER
SIKKERHETS-
SPRENGSTOFFER**

**Grubernes
Sprængstoffabriker**

RÅDHUSGT. 2, OSLO, TLF. 42 56 17. TELEGR.ADR. „LYNIT“

Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter hvor store avgiftene skal være og hvorledes de skal betales og brukes.

Utgifter til kjennemerker utredes av motorvognens eier.

Blir noe til overs av disse avgifter når utgiftene til kontroll er betalt, går det til et fond til beste for vegvesenet. Stortinget fastsetter hvorledes fondet kan brukes.

Istedenfor særskilt kontrollavgift kan Stortinget treffe bestemmelse om at denne skal inngå i den vegavgift som pålegges etter § 22. De i denne paragrafs første ledd nevnte utgifter til registrering og kontroll, blir i så fall å dekke av vegavgiften.

§ 35. For motorvogner som er solgt på leiekontrakt,¹⁾ anses leietakeren som eier med hensyn til bestemmelsene i denne lov.

KAPITEL IX

Lovens ikrafttreden.

§ 36. Bestemmelsene i denne lovs § 19, 2net ledd, om innskrenkning av eller forbud mot motorvognkjøring f. eks. i teleløsningen og tilhørende straffebestemmelser i § 29 trer i kraft straks. Loven for øvrig trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter.

Fra samme tid oppheves lov av 21. juni 1912 om bruk av motorvogner med tilleggslov av 6. juli 1923. De i henhold til ovennevnte lover utferdigede særskilte bestemmelser blir — forsåvidt de kan lovlig vedtas i medhold av nærværende lov — gjeldende inntil de ved gyldig beslutning måtte bli satt ut av kraft.

1) Jfr. lov av 21. juli 1916, nr. 9.

LOV

OM

MOTORVOGNER

Av 20. februar 1926, med tillegg og endringer

26. utgave

Revidert og forenklet -
omfattende kun Motorvognloven

NORSK MOTORBLADS FORLAG

(BUHRES FORLAG)
OSLO

NOVEMBER 1955

Lov om motorvogner

av 20. februar 1926.

med tilleggslover av 6. juni 1930, 3. juni 1932, 2. juni 1933,
22. juni 1934, 21. juni 1935, 16. juli 1936, 18. juni 1938,
7. juni 1946, 8. juli 1954, 1. september 1950 og
30. juni 1955.

Ved kronprinsregentens resolusjon av 17. desember 1926 ble det bestemt at den nye motorvognlov skulle tre i kraft i sin helhet fra 1. januar 1927, dog således at bestemmelsene om garanti og erstatning for skade i §§ 10 siste ledd, 11 og 30—32 først skulle tre i kraft fra 1. april 1927.

KAPITEL I

Størrelse, innretning og utstyr av motorvogner.

§ 1.¹⁾ Ved motorvogn (motorkjøretøy, automobil) forstås denne lov alle kjøretøyer som har kraftmaskin til framdrift og er bestemt til transport av personer eller gods, herunder også motorsleder og såkalt skinneløs sporveg. I samme betydning skal ordet brukes i de forskrifter som blir gitt med hjemmel av denne lov. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement om kjøretøy er bestemt til befordring av personer eller gods og om i hvilken utstrekning det skal gå inn under bestemmelsene i loven.

Skinnegangsvogner går ikke under denne lov. Heller ikke motortraller som bare brukes av jernbanen eller andre offentlige institusjoner innenfor eget område, lokomobiler, jordbruks- og vegarbeidsmaskiner eller motorvogner i brannvesenets tjeneste. Trenges det særlige bestemmelser for disse kjøretøyer, kan de inntas i trafikkregler som gis i henhold til lov om vegvesenet. For motorvogner i brannvesenets

1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 2. juni 1933, 18. juni 1938 og 8. juli 1954.

Utgiverens anmerkning.

somhet, kan han ikke kreve erstatning, med mindre motorvognens eier eller fører også har gjort feil. I så fall bestemmer retten omfanget av den erstatning som skal betales.

Er skade voldt på hund som går løs, plikter den som er ansvarlig for motorvognen ikke å erstatte skaden medmindre den skyldes forsett eller uaktsomhet hos føreren.

Når to eller flere motorvogner støter sammen, eller motorvogn støter sammen med skinnegangsvogn, gjelder ikke reglene i første og annet ledd den skade vognene gjør hverandre.

Rammer skaden personer eller gods som befordres med motorvogn, kommer reglene i første og annet ledd bare til anvendelse hvor det ytes betaling for befordringen. De får ikke anvendelse når skaden rammer føreren av motorvognen, fører av tilhenger eller medhjelper for noen av disse.

§ 31. Erstatningsansvaret etter § 30 påhviler motorvognens eier.

Bruker noen uten tillatelse en annens motorvogn, har brukeren ansvaret istedenfor eieren. Den i § 11 omhandlede sikkerhet gjelder også i dette tilfelle.

§ 32. Bestemmelsene i dette kapitel gjør ingen innskrenkning i den rett til å kreve skadeerstatning som følger av de alminnelige rettsregler.

KAPITEL VIII

Forskjellige bestemmelser.

§ 33. I saker hvis avgjørelse etter denne lov henhører under fylkesvegstyret, skal vegsjefen gis anledning til å uttale seg.

§ 34.¹⁾ Til bestridelse av utgifter ved den i §§ 8—13 og § 27 omhandlede registrering og kontroll svares for hver motorvogn en årlig avgift (kontrollavgift). Betalingsreglene for kontrollavgiften er de samme som fastsatt i § 23 for vegavgiften.

Likeledes skal det svares en avgift for prøvning av fører og utferdigelse av førerkort (§ 15).

1) Denne paragrafs siste ledd er nytt ved lov av 6. juni 1930.

gjeldende bestemmelser om bredde og vekt av motorvogn samt om garanti og vegavgift er iakttatt.

§ 28.¹⁾ Vedkommende regjeringsdepartement gir nærmere bestemmelser angående anmeldelse, registrering og kjøretillatelse for de i § 27 omhandlede motorvogner og om garantien for erstatningsansvar i anledning av kjøring her i riket. Departementet bestemmer enn videre om og i tilfelle hvor stor avgift det skal betales for bruken av vegene, og gir nærmere regler for innbetalingen. Avgiftene fordeles og brukes på samme måte som i § 26 bestemt.

Tollopssynet kan pålegges å motta garantien og vegavgiften for motorvogner som hører hjemme i utlandet. For disse forretninger tilkommer tollfunksjonærene i tilfelle en av departementet fastsatt særskilt godtgjørelse, som utredes av de i § 34 omhandlede kontrollavgifter.

KAPITEL VII

Straff og erstatning.

§ 29.²⁾ Overtredelse av de i denne lov inneholdende bestemmelser eller de med hjemmel herav utferdigede forskrifter straffes med bøter eller med fengsel i inntil 1 år, medmindre forholdene rammes av en strengere straffebestemmelse. Overtredelse av denne lov eller de med hjemmel av den utferdigede forskrifter er forseelser uansett straffens størrelse.

Har noen kjørt motorvogn påvirket av alkohol, (ikke edru), anvendes fengsel når ikke særdeles formidlende omstendigheter er til stede.

§ 30.³⁾ Volder bruken av motorvogn skade på personer eller gods, plikter den som er ansvarlig for vognen å betale erstatning, selv om hverken han eller føreren har vist uaktsomhet.

Erstatning kan dog ikke kreves når den skadelidte selv forsettlig har medvirket til skaden. Har han vist grov uaktsomhet.

- 1) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 7. juni 1946.
- 2) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 21. juni 1935.
- 3) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 6. juni 1930 og 2. juni 1933.

tjeneste gjelder dog reglene i § 11 om deponering av garanti og i § 15 om førerkort.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør om og i hvilken utstrekning traktorer og tilhengere til motorvogn går inn under loven. Videre kan departementet bestemme at kjøretøyer med motor som ikke har større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter, helt eller delvis kan være unntatt fra bestemmelsene i loven.

Det som denne lov fastsetter om motorvogner gjelder for såvidt det passer, også motorsykler, såfremt det ikke med hjemmel i foregående ledd er truffet annen bestemmelse.

§ 2. Motorvogn skal være bygget, innrettet og utstyrt således at fare for brann eller eksplosjon og for skade på passasjerer, betjening og andre vegfarende blir minst mulig, og at den ikke ryker, larmer, damper eller oser mer enn nødvendig.

Det er forbudt å bruke hjulringer som er således laget at kjørevegen blir skadet i utrensmål.

Vedkommende regjeringsdepartement gir nærmere bestemmelser om hvorledes hjulringene i det hele skal være.

§ 3. Motorvogn skal være således bygget at den er lett å vende og at den kan kjøres i skarpe kurver. Motorvogn som veier over 350 kg når den er tom, skal kunne drives med motoren både bakover og forover.

§ 4.¹⁾ Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter den største bredde og den største vekt som en motorvogn må ha, hvis den skal være lovlig å bruke på veg eller gate som er tilgjengelig for almen ferdsel. Dispensasjon fra de alminnelige bestemmelser om bredde og vekt i særlige tilfelle gis av de myndigheter og etter de regler som departementet fastsetter.

§ 5.²⁾ Motorvogn skal ha sådanne apparater for bremsning, varsling og lys som vedkommende regjeringsdepartement til enhver tid fastsetter.

- 1) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 21. juni 1935 og 18. juni 1938.
- 2) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 2. juni 1933.

§ 6. Styre-, bremse- og signalapparater skal være lette å behandle. De skal være anbrakt således at føreren kan bruke dem uten å ta øynene bort fra kjørevegen, og således at han ikke kan ta feil av dem, selv om det er mørkt.

§ 7.¹⁾ Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere bestemmelser om hvorledes motorvognene skal være innrettet, hvilke sikkerhetsforanstaltninger og annet utstyr de skal ha og om den lassvekt og det antall personer de kan føre.

KAPITEL II

Anmeldelse, undersøkelse og registrering av motorvogner.

§ 8.²⁾ Før motorvogn blir tatt i bruk skal den anmeldes skriftlig til politiet (jfr. § 9) i det distrikt hvor eieren — eller den som på hans vegne har rådighet over vognen — er bosatt. Når politiet finner det hensiktsmessig, kan anmeldelse også skje der hvor vognen særlig blir brukt.

Motorvogn som hører hjemme i utlandet, skal anmeldes overensstemmende med bestemmelsene i § 27.

§ 9. Vedkommende regjeringsdepartement oppnevner så mange sakkyndige som trengs, og fastsetter hvilket distrikt hver sakkyndig skal ha. Men først må fylkesvegstyret eller bystyret (formannskapet) ha uttalt seg.

Departementet gir nærmere bestemmelser om hvorledes de sakkyndige skal oppnevnes, og hvilke gjøremål de skal ha.

Det vederlag de sakkyndige tilkommer for sitt arbeid, blir å utrede av de avgifter som kommer inn etter § 34 i denne lov. Departementet fastsetter hvor stort vederlaget skal være. Men først må fylkesvegstyret eller bystyret (formannskapet) ha avgitt uttalelse.

Den sakkyndige undersøker motorvognen og påser at reglene i kapitel I og de gitte bestemmelser er fulgt. Er det

1) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 21. juni 1935 og 18. juni 1938.

2) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 21. juni 1935.

Utgiverens anmerkning.

skal bestemmelsene i denne lov gjelde med følgende lempninger og tillegg:

- a. Anvendelse etter § 8 gis til tolloppsynet på det sted hvor vognen kommer inn.
- b. Viser det seg at vitnesbyrd fra norsk konsul eller annen myndighet i det fremmede land at vognen oppfyller de i hjemlandet gjeldende forskrifter, bortfaller den i § 9 nevnte undersøkelse. I motsatt fall må vognen besiktiges av en sakkyndig før registrering finner sted og kjøretillatelse gis.
- c. For så vidt det foran nevnte vitnesbyrd er i orden og vognen oppfyller betingelsene etter de forskrifter som er utferdiget med hjemmel av § 4 i denne lov, kan tolloppsynet og/eller politiet etter regler som departementet fastsetter og dersom vilkårene etter litra f nedenfor også er til stede, gi tillatelse til å bruke en motorvogn som er ført med fra utlandet opptil 1 år her i landet. Skal vognen brukes her i riket utover denne tid, er den underkastet lovens alminnelige bestemmelser.
- d. Har vognen tilfredsstillende kjennemerker, kan den benyttes så lenge den midlertidige kjøretillatelse varer. I motsatt fall må den gis kjennemerker av politiet overensstemmende med § 9.
- e. Eierens navn og hjemsted, vognens kjennemerker og de avgjørelser som er truffet, innføres i et særskilt register i likhet med hva det er bestemt for innenlandske vogner, jfr. § 9.
- f. Kjøretillatelse må ikke gis før det er på det rene at den som skal kjøre vognen har gyldig førerkort, jfr. § 15, at den foreskrevne garanti er stillet og at vegavgiften er betalt, jfr. § 28.
- g. Når avgjørende grunner gjør det påkrevet, kan politimesteren i de distrikter hvor vognen brukes, ta den midlertidige kjøretillatelse tilbake.

Ved overenskomst med fremmede land kan det bestemmes, at et vognkort som er utstedt i utlandet og er gyldig der, også skal gjelde for midlertidig kjøring her i riket, forsåvidt

og 2 omhandlede avgift, og kan herom utferdige alminnelige regler.

Dessuten kan departementet bestemme at gummiavgift etter § 22 punkt 3 helt eller delvis skal tilbakebetales for ubrukte automobilringer som igjen føres ut av riket.

På samme måte kan departementet forholde med gummiavgift for ringer som på grunn av fabrikkasjonsfeil igjen føres ut av riket eller leveres tilbake til innenlandsk fabrikk, selv om ringene har vært brukt i noen tid.

§ 25.¹⁾ Vedkommende regjeringsdepartement gir nærmere bestemmelser om innbetaling, oppkreving og regnskapsførsel vedkommende avgiftene etter § 22, herunder også om fritagelse eller erstatning for avgift av bensin som brukes til andre formål enn drift av motorvogner.

§ 26.²⁾ Av avgiftene skal åtte hundredeler tilfalle byene (kjøpsteder og ladesteder med eget kommunestyre) — resten de 18 landfylker.

Når de erstatninger som Stortinget fastsetter for avgift av bensin til annet bruk enn drift av motorvogner, er fratrukket, skal resten av avgiftene brukes til vedlikehold, forsterkning eller ombygging av veidekket på veier (gater) med automobiltrafikk.

Vedkommende regjeringsdepartement fordeler byenes andel av avgiftene mellom de forskjellige byer i forhold til automobiltrafikkens størrelse innen disse.

Om anvendelsen av den på landdistriktene fallende del av avgiftene treffes nærmere bestemmelse av Stortinget.

KAPITEL VI

Motorvogn hjemmehørende i utlandet.

§ 27.³⁾ Ønsker noen som ikke har fast bopel i riket, for en tid å bruke motorvogn som han medfører fra utlandet,

- 1) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 6. juni 1930.
- 2) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 22. juni 1934 og 7. juni 1946.
- 3) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 6. juni 1930 og lov av 1. september 1950.

tilfelle, gir han melding om dette til politiet. Politiet gir skriftlig kjøretillatelse (vognkort) for vognen, som får kjennemerke (bokstav og nummer) og blir innskrevet i et register med alle nødvendige opplysninger.

§ 10.¹⁾ Den sakkyndige plikter å undersøke vognen på nytt så ofte det er nødvendig. Departementet gir nærmere bestemmelser om dette.

Viser det seg ved den senere undersøkelse at vognen ikke lenger svarer til de krav som er satt i loven eller i de bestemmelser som er gitt med hjemmel av loven, skal kjennemerkene tas av vognen og det skal gis forbud mot at den blir brukt. Det samme gjelder dersom vognen etter tilsigelsen ikke møter frem til undersøkelse, eller dersom vognen er overført til et annet politidistrikt og eieren ikke retter seg etter påbud fra politiet om å innlevere kjennemerkene. Videre kan kjennemerkene tas bort for så lang tid som politiet finner det nødvendig når en motorvogn i gjen-tagelsestilfelle — og etter at advarsel tidligere er meddelt eieren skriftlig — kjøres med større last enn tillatt.

Når garantien etter § 11 er trådt ut av kraft, er det forbudt å bruke motorvognen. I slike tilfelle skal kjennemerkene tas bort.

Likeledes skal kjennemerkene tas bort i de tilfelle som er nevnt i § 21, siste ledd, i lov av 18. juli 1917 om skatt på motorvogner m. v., jfr. lov av 8. juni 1934 nr. 2.

Bileieren skal erlegge 15 kroner for hver vogn når politiet fjerner kjennemerkene med hjemmel av bestemmelsene i denne paragraf, men 25 kroner for hver vogn dersom politiet må foreta reise for å fjerne dem. Denne avgift går inn i vegavgiften og kan inndrives ved utpantning. Motorvognen får ikke kjennemerkene igjen før avgiften er betalt.

Når kjennemerkene blir fjernet med hjemmel i denne lov, skal politiet også ta kjøretillatelsen (vognkortet) tilbake. Foregående ledd gjelder tilsvarende.

- 1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 21. juni 1935, 18. juni 1938, 7. juni 1946, 8. juli 1954 og 30. juni 1955.

§ 11.¹⁾ Før kjøretillatelse blir gitt, må det være deponert en garanti hos politiet for det erstatningsansvar som bruken av motorvognen kan føre med seg. Departementet kan fastsette at garantien også skal gjelde for skade som motorvognen volder i ett eller flere andre land, og at garantisten må godta oppgjør for slik skade som en godkjent forening av forsikringsselskaper har gått med på. Garantien må være godkjent av politiet. Godkjennelsen kan tas tilbake således at ny garanti blir nødvendig. Når godkjennelsen er tatt tilbake, kan kjennemerkene tas bort.

Garantien kan være kontante penger, bankbok, verdipapirer eller garantierklæring fra et forsikringsselskap. Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter skjema for garanti-erklæringen og kan avgjøre hvilke forsikringsselskaper skal godtas som garantister. Garantien skal minst svare til kr. 20 000 for hver skadet person og kr. 10 000 for annen skade, men behøver allikevel ikke utgjøre mer enn kr. 60 000 i alt for hver ulykke.

Vedkommende regjeringsdepartement kan fastsette at det skal stilles garanti for høyere beløp enn de som er nevnt foran for motorvogner som skal føre mer enn 8 personer på en tur.

I garanti-erklæringen skal det bl. a. stå at den skadelidte kan holde seg til garantien eller forsikringsselskapet selv om den erstatningspliktige selv har midler, og at søksmål kan reises direkte mot forsikringsselskapet.

Når det er gjort krav om fyldestgjørelse av garantien, er det ulovlig å bruke vognen før ny godkjent garanti er gitt for det framtidige ansvar. Med den nevnte begrensning for hver ulykke skal garanti-erklæringen fra et forsikringsselskap gjelde alle erstatningsforpliktelser som kan oppstå.

Når flere har krav på erstatning og garantien ikke rekker til, skal den deles mellom dem etter størrelsen av den del av kravene som ikke er dekket av den eller de erstatningspliktige.

Garantien skal gjelde uten tidsbegrensning og selv om

1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 3. juni 1932, 21. juni 1935, 18. juni 1938, 7. juni 1946, 1. september 1950 og 30. juni 1955.

§ 23.¹⁾ Avgiften etter punkt 1 i § 22 skal betales til Statens skatteoppkrevere første gang før registreringen, senere forskuddsvis for hvert budsjettår, dog således at departementet kan fastsette at den kan svares terminvis. Av motorvogn som registreres etter budsjettårets begynnelse, betales forholdsmessig avgift for det gjenstående antall måneder av budsjettåret. Del av måned regnes som hel måned.

Bestemmelsene i foregående ledd kommer også til anvendelse på prøvenummer som tildeles for lengre tid (årsprøvenummer).

Betales avgiften ikke i rett tid, bortfaller kjøretillatelsen for vognen (prøvenummeret) inntil avgiften er betalt. I slike tilfelle skal det gis pålegg om å levere kjennemerkene til politiet. Dersom kjennemerkene ikke blir innlevert, skal politiet fjerne dem. Bileierne skal erlegge 15 kroner for hver vogn når politiet må fjerne kjennemerkene etter denne paragraf, men 25 kroner for hver vogn dersom politiet må foreta reise for å fjerne dem. Denne avgift går inn i vegavgiften og kan inndrives ved utpantning. Motorvognen får ikke kjennemerker igjen før avgiften er betalt.

§ 24.²⁾ Fritatt for vegavgift etter § 22 punkt 1 er:

1. Motorvogner tilhørende fremmed makt i Norges akkreditert legasjonssjef.
2. Motorvogner tilhørende andre her ansatte og offisielt anmeldte diplomatiske tjenestemenn, samt utsendt general-konsul, konsul og visekonsul, forsåvidt tilsvarende norske tjenestemenn nyter lignende fordeler i vedkommende fremmede land.
3. Motorvogner som er innrettet bare til transport av syke.
4. Motorvogner som tilhører en kommune og bare brukes innenfor vedkommende kommunes grense og ikke i inntektsgivende virksomhet.

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at motorvogner og årsprøvenummer som ikke brukes en stor del av året, helt eller delvis fritas for den i § 22, punkt 1

1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 2. juni 1933, 18. juni 1938, 7. juni 1946 og 30. juni 1955.

2) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 6. juni 1930.

mere forskrifter om kjørefarten m. m. og for særskilte steder og vegstrekninger fastsettes strengere fartsgrenser enn etter annet ledd ovenfor. Det kan også fastsettes strengere fartsgrenser for vogner som brukes i særlige øyemed.

§ 21. Opphevet fra 1. januar 1948 og erstattet med «Lov om samferdsla».

KAPITEL V

Vegavgifter.¹⁾

§ 22.²⁾ Stortinget kan pålegge følgende avgifter (vegavgifter) og fastsetter i tilfelle hvor store de skal være.

1. En årlig avgift av hver motorvogn og tilhørende tilhengervogn som er registrert her i riket. Denne avgift fastsettes til en viss sum kroner for hvert påbegynt hundre kilogram av vognens vekt i driftsferdig stand med full bensintank og vanlig utstyr og med tyngste til vognen hørende karosseri.
2. En avgift for hvert prøvenummer som utdeles etter § 13.
3. En avgift av hvert kilogram automobilgummiringer som innføres til riket eller tilvirkes her. Denne bestemmelse gjelder også ubrukte automobilgummiringer som er be- roende innen riket ved denne lovs ikrafttreden.

Til automobilgummiringer regnes alle hjulringer for motorvogner (ytterdekker og kompaktninger) hvortil det er brukt gummi, luftslanger, slangebeskyttere og felgbånd til slike hjulringer.

Foruten eller istedenfor de under 1, 2 og 3 nevnte avgifter kan Stortinget legge avgift på bensin. Likeså kan det legges avgift på andre flytende brennstoffer som brukes til drift av motorvogner.

Forfalne vegavgifter kan inndrives ved utpanting.

- 1) Overskriften forandret ved lov av 6. juni 1930.
- 2) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930 og 2. juni 1933. Utgiverens anmerkning.

motorvognen skifter eier, men kan oppsies med 2 måneders varsel.

For skade som er gjort mens garantien sto ved makt, kan man holde seg til garantien også etter at den er trådt ut av kraft. Men da må kravet være fremsatt skriftlig innen et år etter at garantien trådte ut av kraft.

For motorvogn som tilhører staten trengs ingen garanti. Departementet kan fritta for garanti motorvogn som tilhører fremmed makts legasjonssjef som er akkreditert her, og likeledes vogner tilhørende fremmed makt når det foreligger avtale hvoretter staten har tatt på seg å gjøre opp motorvognansvaret, helt eller delvis. I særlige tilfelle kan departementet også fritta en norsk kommune for å stille garanti for motorvogner som disponeres av den, eller for visse grupper av slike vogner.

Blir det voldt skade på person ved bruk av motorvogn som ikke har den garanti i orden som det er gitt påbud om i denne paragraf, jfr. § 27, eller er skade på person voldt av en ukjent motorvogn, skal de forsikringsselskaper som er godkjent etter annet ledd foran, én for alle og alle for én, være ansvarlig for skaden i samme utstrekning som om det var stilt lovlig garanti. Forsikringsselskapene deler utgiftene ved sådanne erstatninger i forhold til de premieinntekter som hvert selskap hadde av ansvarsforsikring for motorvogner etter denne paragraf i siste kalenderår. Departementet kan gi nærmere regler herom.

§ 12.¹⁾ Når motorvogn skifter eier skal både den tidligere og den nye eier uten opphold og senest innen 3 dager melde det skriftlig til politiet.

Blir motorvogn overført fra ett distrikt til et annet, skal det meldes skriftlig i begge distrikter. Skal motorvognen fremdeles brukes, må den få kjennemerket påsatt i det nye distrikt.

Den som lar en annen kjøre sin vogn, plikter å forvise seg om at han har gyldig førerkort.

- 1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 3. juni 1932, 2. juni 1933, 18. juni 1938.

§ 13. Politiet kan gi særskilt kjennemerke (prøvenummer) til bruk for demonstrasjon, prøving og flytting av motorvogner, etter regler som departementet fastsetter.

§ 14.¹⁾ Departementet gir nærmere regler om anmeldelse, undersøkelse, registrering, garanti-stillelse og bruk av kjennemerker.

Den som nå eier eller bruker motorvogn eller som før har vært eier eller bruker av motorvogn plikter å gi departementet, eller den som departementet gir fullmakt til det og politiet, de opplysninger de krever om vognen med videre. Denne plikten gjelder uten hensyn til om vognen er registrert eller ikke. Er vognen avhendet må det om det kreves, gis opplysninger om hvem den er avhendet til og når.

KAPITEL III

Fører av motorvogn.

§ 15.²⁾ Den som skal føre motorvogn, må være minst 18 år gammel og ha førerkort utferdiget av politiet. Ingen kan få førerkort uten at han har bestått en grundig prøve for en sakkyndig.

Den som skal kunne godkjennes som fører, må fremlegge vitnesbyrd fra politiet på hjemstedet for at han er pålitelig og edruelig og at det for sitt vedkommende finner ham skikket som fører, og vitnesbyrd fra lege om godt syn og god hørsel, legemsfærlighet og helbred for øvrig. Den som politiet har nektet førerkort på grunn av synet, hørselen, legemsfærligheten eller helbredden for øvrig, kan anke til departementet eller til en nemnd som departementet har valgt. Departementet eller nemndas avgjørelse er endelig.

Den som skal føre motorvogn for offentlig personbefordring, må ha fylt 21 år, og den sakkyndige må etter en ny prøve ha funnet ham skikket til slik personbefordring. Før denne prøve må føreren godtgjøre at han har kjørt motorvogn stadig i minst 6 måneder. Bestemmelsene i dette ledd

1) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 7. juni 1946.

2) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 3. juni 1932, 21. juni 1935, 18. juni 1938 og 30. juni 1955.

og bare hvis kjøringen ikke anses farlig eller er til særlig ulempe for den alminnelige ferdsel.

Vegsjefen eller den han bemyndiger kan innskrenke eller forby kjøring med motorvogn når teleløsning gjør det nødvendig.

Innehavere av automobilruter, personer i offentlig tjeneste, leger, jordmødre, dyrleger og i særlige tilfelle også andre kan få tillatelse til å bruke motorkjøretøy på veger som ellers ikke er åpne for automobiltrafikk. For hovedveger er det vedkommende regjeringsdepartement som gir tillatelse, for bygdeveger fylkesvegstyret.

For landet skal fylkesmannen og for byene formannskapet besørge fornøden bekjentgjørelse om på hvilke veger eller gater motorvognkjøring er forbudt eller innskrenket.

For enkelt gang kan fylkesmann, vegsjef, tilsynsmann og lensmann — hver innen sitt distrikt — gi tillatelse til å kjøre med motorvogn på veger hvor sånn kjøring ellers ikke er tillatt. Vedkommende regjeringsdepartement gir nærmere forskrifter herom. I byer kan politiet gi sånn tillatelse for gater hvor motorvognkjøring ellers ikke er tillatt.

§ 20.¹⁾ Kjørearten skal alltid være avpasset slik at den ikke kan medføre fare eller skade av noen art, og slik at trafikken minst mulig forstyrres. Farten må ikke på noe punkt være større enn at det alltid kan stanses på tredjedelen av den frie vegstrekning foran kjøretøyet.

For øvrig gjelder følgende fartsgrenser:

I tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 40 km i timen. Utenfor tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 70 km i timen; herfra er unntatt motorvogner med registrert totalvekt over 3 500 kg og busser som ikke må kjøres fortere enn 60 km i timen.

Etter forslag fra kommunestyret (formannskapet) og fylkesvegstyret — for by kommunestyret (formannskapet) — kan departementet for særlige tilfelle gjøre unntak fra fartsgrensene i leddet ovenfor.

I trafikkregler etter vegloven kan det fastsettes nær-

1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 21. juni 1935, 7. juni 1946 og 30. juni 1955.

forkorte eller forlengje inndragingstiden. Er førerkortet inndratt etter tredje ledd, kan Justisdepartementet etter søknad derom nedsette inndragingstiden og under den der bestemte minstetid når særdeles formildende omstendigheter foreligger og inndraging for så lang tid som besluttet vil virke urimelig hardt. Politiets beslutning står ved makt så lenge saken ikke er avgjort av departementet.

Finner politiet at fører av motorvogn med skjellig grunn mistenkes for et straffbart forhold som kan medføre inndraging av førerkort, kan politimesteren ta det fra ham inntil saken er endelig avgjort, dog ikke utover 3 uker uten rettens samtykke.

Et inndratt førerkort plikter innehaveren straks å overlevere til politiet.

I rettssak om lovligheten av inndraging kan domstolen ikke prøve den skjønsmessige avgjørelse som ligger til grunn for beslutningen om inndraging.

KAPITEL IV

Kjøring med motorvogn.

§ 19.¹⁾ Med de innskrenkninger som følger av denne lov eller forskrifter som er gitt med hjemmel av denne lov eller av trafikkregler som utferdiges av Kongen i henhold til vegloven, er det tillatt å kjøre motorvogn på hovedveger, gater og offentlige plasser, når man iakttar de bestemmelser som her er nevnt.

Vedkommende regjeringsdepartement kan innskrenke eller forby motorvognkjøring på visse strekninger av hovedveger, gater eller plasser, når sånn kjøring anses farlig eller er til særlig ulempe for den alminnelige ferdsel eller kan volde skade på privat eller offentlig eiendom.

For bygdeveger kan fylkesstyret, når vedkommende herredstyre har uttalt seg, gi tillatelse til kjøring med motorvogn, men ikke i større utstrekning enn disse veger kan tåle,

1) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930 og 18. juni 1938.

får også anvendelse på personer som skal føre sykevogn eller andre motorvogner som regelmessig benyttes i samme øyemed.

Ingen må få førerkort første gang som i de siste 3 år har vært ilagt straff for beruselse. Justisdepartementet kan etter søknad forkorte denne frist.

Førerkort gjelder for 5 år om gangen.

Den som kjører motorvogn skjønt han aldri har hatt førerkort, kan ikke få sådant før minst ½ år er gått siden den ulovlige kjøring fant sted. Er det gjort noen større skade ved kjøringen, skal han ikke kunne få førerkort før om minst 1 år. Bestemmelsen i dette ledd får tilsvarende anvendelse på den som uten tillatelse har kjørt motorvogn for offentlig personbefordring.

Departementet gir nærmere bestemmelser om de her nevnte vitnesbyrd, om førerkort, om de prøver søkeren skal bestå, om register over førere m. v. Likeledes kan departementet fastsette nærmere regler om førerkort for dem som fører militære motorvogner.

Den som har utenlandsk førerkort, kan få tillatelse til å føre motorvogn her i riket uten hensyn til foranstående bestemmelser. Slik tillatelse skal ikke gis for mer enn 1 år om gangen. Den kan tas tilbake når som helst. Ved overenskomst med fremmed land kan det bestemmes at et førerkort som er utstedt i utlandet og er gyldig der, gir innehaveren rett til å føre motorvogn også under midlertidig opphold her i riket og til å erverve norsk førerkort uten å avlegge prøve for en sakkyndig.

Øvelseskjøring er tillatt for personer over 17 år under ledsagelse av en som har førerkort. På gater, plasser og veger hvor slik kjøring kan være farlig eller til særlig ulempe for den alminnelige ferdsel, kan politiet forby øvelseskjøring eller kreve at vognen skal være utstyrt med sådanne særlige sikkerhetsanordninger at ledsageren straks kan gripe inn og stanse vognen. For øvelseskjøring under slike forhold kan det også settes som betingelse at ledsageren skal være særskilt godkjent av sakkyndig og at han for øvrig av politiet finnes skikket som ledsager under slik øvelseskjøring. Ved-

kommende regjeringsdepartement kan gi innskreakende og regulerende bestemmelser om øvelseskjøring. Under øvelseskjøring anses ledsageren som fører av vognen.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om arbeidsvilkårene for førere eller for visse grupper av førere, herunder også om arbeidstiden. Slike bestemmelser kan gis for hele landet eller for visse strøk.

§ 16.¹⁾ Føreren skal alltid når han kjører ha med seg førerkort, vognkort og bevis for at avgiften er betalt. I de tilfelle hvor det til ervervsmessig kjøring kreves særskilt tillatelse, skal han dessuten ha med seg bevis for sådan tillatelse. Når politiet, de sakkyndige, veivesenets ingeniører og tilsynsmenn, eller andre som ved forevisning av tegn godtgjør å være bemyndiget dertil av fylkesmannen, forlanger det, skal føreren straks stanse til fornøden kontroll. Han plikter på forlangende å kjøre til anvist veiestasjon og i tilfelle lesse av konstatert overvekt. Departementet kan utferdige nærmere instruks for hvordan veiekontroll skal utøves.

§ 17.²⁾ Føreren skal før han begynner å kjøre ha forvisset seg om at vogn og apparater, og særlig bremsene, er i foreskrevet stand og virker godt. Han skal alltid kjøre med tilbørlig forsiktighet og være mest mulig aktpågivende så han ikke volder skade eller ulempe for andre.

Ingen må kjøre eller forsøke å kjøre motorvogn når han er påvirket av alkohol (ikke edru). Har han større alkoholkonsentrasjon i blodet enn 0,5 promille, regnes han i alle tilfelle for å være påvirket av alkohol (ikke edru) i forhold til bestemmelsene i denne lov. Villfarelse med hensyn til alkoholkonsentrasjonens størrelse fritar ikke for straff. Heller ikke må noen kjøre eller forsøke å kjøre motorvogn når han er så trett eller for øvrig i sådan tilstand at han ikke anses skikket til å føre vognen. Fører som kjører motorvogn eller befinner seg i umiddelbar nærhet av motor-

1) Endret til nåværende ordlyd ved lov av 6. juni 1930 og 8. juli 1954.

2) Forandret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 3. juni 1932, 21. juni 1935, 16. juli 1936.

Utgiverens anmerkning.

vogn som han nettopp har kjørt eller skal til å sette i gang, kan politiet fremstille til undersøkelse av lege, som kan ta blodprøve; når det er grunn til å anta at han er påvirket av alkohol (ikke edru). Justisdepartementet gir nærmere regler om slik legeundersøkelse og hva dermed står i forbindelse.¹⁾

Føreren må ikke røyke tobakk når han kjører motorvogn i by eller tettbebygde strøk. Før fører av motorvogn i offentlig persontrafikk gjelder forbudet også utenfor disse strøk.

§ 18.²⁾ Blir fører av motorvogn ilagt straff for overtredelse av motorvogn- eller rusdrikkelovgivningen, straffeloven eller annen lov eller forskrift gitt med hjemmel i lov, kan politimesteren for nærmere fastsatt tid eller for alltid frata ham førerkortet, når det straffbare forhold av almene hensyn finnes å burde medføre sann følge. Det samme gjelder når føreren av andre grunner antas uskikket til å fortsette som fører av motorvogn, spesielt når han ikke lenger antas å være pålitelig og edruelig eller for øvrig antas å mangle de egenskaper som er nødvendig for en fører.

Dersom synet, hørselen, legemsførligheten eller helbredden for øvrig hos en motorvognfører ikke lenger tilfredsstiller de krav som er fastsatt for den som skal føre motorvogn, plikter han å gi melding om dette til politiet. Likeledes har den lege som han har søkt plikt til skriftlig å advare ham, dersom legen finner det uforsvarlig at vedkommende får fortsette med å kjøre motorvogn, og til å sende avskrift av advarslen til politiet.

Førerkortet skal inndras for minst ett år, såfremt innehaveren blir ilagt straff for å ha kjørt motorvogn påvirket av alkohol (ikke edru). Er han tidligere ilagt straff herfor i løpet av de siste 5 år, skal førerkortet inndras for alltid. Det skal også inndras for alltid når føreren av motorvogn har medvirket til et ulykkestilfelle hvorved mennesker er kommet til skade, såfremt han blir ilagt straff for å ha unnlatt å yte tilskadekomne nødvendig hjelp.

Politiets beslutning om inndraging av førerkort etter første ledd kan bringes inn for Justisdepartementet, som kan

1) Gitt i Justisdepartementets rundskriv av 17. januar 1931.

2) Endret til nåværende ordlyd ved lover av 6. juni 1930, 3. juni 1932, 21. juni 1935, 18. juni 1938 og 7. juni 1946.

§ 56.¹⁾ For førerprøve og førerkort betales:

- a. Prøving til førerkort for motorvogn, til førerkort for motorvogn i ny klasse eller til offentlig personbefordring med motorvogn og prøving til utvidelse av førerkort for motorsykkel til også å gjelde motorvogn kr. 25,—.
- b. Prøving til førerkort for motorsykkel med eller uten sidevogn og til utvidelse av sånt førerkort til å gjelde offentlig personbefordring med motorsykkel, til utvidelse av førerkort for motorvogn til også å gjelde motorsykkel, til førerkort for lett motorkjøretøy og til førerkort for traktor kr. 20,—.
- c. Fornyelse av førerkort (etter 5 år) uansett om det avlegges prøve eller ikke kr. 10,—.

De avgifter som er nevnt i denne paragraf, betales til politiet eller den som får fullmakt av politiet, før prøve foretas.

Bestås ikke prøven, betales samme avgift for ny prøve. Erlagt gebyr betales ikke tilbake om prøve ikke avholdes.

For duplikat av førerkort betales til politiet kr. 5,— som går inn i kontrollavgiftene.

J.¹⁾ UNNTAKSBESTEMMELSE

§ 57. Vegdirektøren kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra de foranstående bestemmelser.

¹⁾ Fastsatt ved lgl. resolusjon av 26. september 1952.

Trafikkregler

gitt ved kongelig resolusjon av 27. mai 1938 i henhold til § 68 i lov av 21. juni 1912 om vegvesenet som den lyder etter lov nr. 1 av 20. februar 1926, gjeldende all kjørende, ridende og gående trafikk på veg eller gate (plass) som er åpen for alminnelig ferdsel, jfr. § 20 i lov nr. 2 av 20. februar 1926 om motorvogner, endret ved kongelig resolusjon av 8. februar, 3. mai og 27. september 1946, 29. september 1950, 26. september 1952 og 10. desember 1954. (Om varselskilter og trafikksignaler se plansjene midt i heftet.)

§ 1.

- 1) Med kjøretøy menes motorkjøretøy (automobil, motorvogn, motorslede, motorsykkel), kjøretøy med hest eller annet trekkdyr, tilhenger, håndkjerre og vanlig sykkel. Som motorkjøretøy regnes enhver innretning som har kraftmaskin til framdrift, herunder også lokomobil og traktor.
- 2) a) Kjører (kjørende) er person som fører kjøretøy.
b) Like med kjører regnes også person til fots som: fører håndkjerre eller sykkel, fører kjelke eller sparkstøtting i andre tilfelle enn de som er nevnt i punkt 3 nedenfor, leier hest eller kreatur.
- 3) Reglene for fotgjenger skal også gjelde person som i vanlig gangfart beforder barn i barnevogn (barne-sluffe), på kjelke eller på sparkstøtting.
- 4) Trafikkreglens bestemmelser om kjøring og kjører gjelder også for ridning og rytter for så vidt de kan anvendes.
- 5) Vegarbeidsmaskin kan fravike trafikkreglene når det er nødvendig eller til vesentlig lettelse under arbeidet.
- 6) Jernbanens skinnegangsvogner går ikke inn under trafikkreglene og sporvogn bare når det uttrykkelig sies.
- 7) Med veg forstås veg og gate (plass) som er åpen for alminnelig ferdsel. Til vegen regnes også skinnegang som følger vegen og er en del av dennes kjørebane.
- 8) Vegkryss er sted hvor offentlig veg skjærer eller grener ut fra annen offentlig veg, likeså sted hvor privat veg skjærer eller grener ut fra annen privat veg.

§ 2.

Alle vegfarende skal opptre hensynsfullt og utvise varsomhet så det ikke oppstår fare eller voides skade eller ulempe for andre.

§ 3.

Kjører må være legemlig og åndelig skikket til føring av kjøretøy, således ikke være for trett eller påvirket av alkohol, jfr. motorvognlovens § 17.

§ 4.

- 1) Kjører skal før kjøringen begynner forvise seg om at kjøretøyet er i forsvarlig stand og at alle nødvendige apparater virker forskriftsmessig og tilfredsstillende. Kjører har også under kjøringen ansvar herfor.
- 2) Kjører skal fra sin plass ha fri utsikt framover og til sidene.

§ 5.

Når føret gjør det nødvendig, skal hjulene på motor-kjøretøyet i fornøden utstrekning være forsynt med snø-kjetting eller på annen betryggende måte beskyttet mot glidning.

§ 6.

Kjøring må bare foregå på de for sådan ferdsel bestemte steder.

§ 7.¹⁾

- 1) Kjører skal ferdes til høyre på høyre siden av vegen unntatt når særlige forhold gjør det nødvendig å kjøre til venstre. På uoversiktlige vegstrekninger skal det kjøres så langt til høyre som mulig. Kjører med liten fart skal holde lengst mulig til høyre. Det som foran er sagt gjelder ikke for veger med envegskjøring eller hvor det ved oppsatt trafikkskilt er bestemt noe annet. For syklistene gjelder som alminnelig regel at de skal kjøre enkeltvis etter hverandre. Utenfor byer og tettbygde strøk kan dog to syklistene kjøre ved siden av

¹⁾ Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946 og 10. desember 1951.

merker og nasjonalitetsmerke leveres tilbake snarest etter utløpet av gyldighetsfristen for vognkortet.

Internasjonalt førerkort kan utstedes når føreren har gyldig førerkort overensstemmende med motorvognlovens § 15, jfr. forskriftenes § 34.

Likeledes kan internasjonalt førerkort utstedes til personer som etter motorvognlovens § 27 f, jfr. § 15, kan få tillatelse til å føre motorvogn som hører hjemme i utlandet. Hvis førerkort ikke kreves i vedkommende hjemland, må det i stedet legges fram bevitnelse for at søkeren er over 18 år og har rett til å føre motorvogn i hjemlandet. Er det tvil om søkeren har fornøden kjøreferdighet, kan prøve forlanges avlagt for den bilsakkyndige.

§ 54. Til å dekke omkostningene ved utstedelse av internasjonalt vognkort og førerkort, kan beregnes en godtgjørelse stor kr. 7,50 for hvert kort for norske og kr. 10,00 for andre motorvogner og førere.

Nasjonalitetsmerke og eventuelle kjennemerker bekostes av vognens eier.

H. TIL KAPITEL VIII I LOVEN

Forskjellige bestemmelser.

§ 55.¹⁾ Den i lovens § 34 nevnte årlige avgift for registrering og kontroll av motorvogner fastsettes inntil videre slik:

- a. For motorvogn som ikke bruker avgiftspliktig brensel og for alle årsprøvenummer for motorvogn kr. 25,—.
- b. For motorsykkel som ikke bruker avgiftspliktig brensel og for alle årsprøvenummer for motorsykkel kr. 20,—.
- c. For traktor som ikke bruker avgiftspliktig brensel og for tilhenger til motorvogn og traktor kr. 10,—.
- d. For lett motorkjøretøy betales ikke kontrollavgift. Det samme gjelder for sidevogn og tilhenger til motorsykkel og til «lett motorkjøretøy». Disse avgifter oppkreves og betales sammen med vegavgiften (vektavgiften).

For duplikat av vognkort blir betalt til politiet kr. 5,— som går inn i kontrollavgiftene.

¹⁾ Endret ved rundskriv fra Samferdsetsdepartementet av 21. april 1952 og 17. mars 1953 (gjelder fra 1. juli 1953).

§ 50. Uten særskilt gebyr skal det i tilfelle gis skriftlig kjøretillatelse eller legitimasjonskort. Tillatelsen eller kortet må alltid medføres under kjøringen, og skal på forlangende framvises for de kontrollerende myndigheter.

§ 51. Når utenlandsk vogn passerer ut av riket, innleveres kjøretillatelsen eller legitimasjonskortet og eventuelt utleverte nummerskilt til tollvesenet (grensetollstasjoner, sjøtollsteder) eller hvis vognen utføres på jernbane, til stasjonsmesteren på innleveringsstasjonen. Hvis ikke all avgift er betalt, henvises den som skal utføre vognen til politiet, og vognen blir ikke utekspedert før avgiften er betalt.

G. UTSTEDELSE AV INTERNASJONALE VOGNKORT OG FØRERKORT

§ 52. Kongelig Norsk Automobilklubb og Norges Automobil-Forbund har inntil videre rett til å utstede internasjonale vognkort og førerkort for kjøring med motorvogn i de fremmede land som til enhver tid er tilsluttet den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn.

Vognkort og førerkort må for å være gyldig forsynes med behørig påtegning av norsk politimyndighet.

§ 53. Internasjonalt vognkort kan utstedes når motorvognen tilfredsstillende de krav som er oppstilt i den internasjonale overenskomst, og det legges fram gyldig vognkort (for utenlandske vogner, se nedenfor) samt bevis for at eventuelle vegavgifter m. v. er betalt.

Hører vognen hjemme i utlandet, må den først få norsk nasjonalitetsmerke og norske kjennemerker. Slike kjennemerker med kjenningsbokstaven Q kan tildeles av politiet i Oslo, Larvik, Kristiansand S, Stavanger, Bergen og Trondheim. Vegdirektøren bestemmer hvilke nummerserier hver av disse politikammere skal bruke.

Om utførelse og anbringelse av kjennemerkene gjelder de alminnelige regler i disse forskrifter.

Angående undersøkelse av vognen henvises til motorvognlovens § 27 b.

De som utsteder internasjonalt vognkort for motorvogn som hører hjemme i utlandet, må sørge for at kjenne-

hverandre når ferdselen derved ikke hindres eller fare oppstår.

- 2) Kjøring skal foregå slik at fotgjenger på fortau eller vegkant ikke forulempes og ikke uten nødvendighet tvinges ut i veigroft.
- 3) Når vegen er sølet eller når det står vann på den, skal kjører være varsom så at andre ikke blir tilskvettet.
- 4) Kjøretøy med last av lange gjenstander som tømmer, jernbjelker, rør eller lignende, skal om fornødent stanse så andre vegfarende kan passere.

§ 8.1)

I vegkryss skal kjører ta skarp sving til høyre (inner-sving) og stor sving til venstre (yttersving). Er det for samme fartsretning flere kjørebaneler, skal den som vil svinge til høyre på forhånd ha kjørt så langt til høyre som mulig og den som vil svinge til venstre så langt inn til midten av vegen (gaten) som mulig.

§ 9.1)

- 1) Kjører — herunder også fører av sporvogn — skal ved tegn tilkjennegi når og hvorledes han vil foreta forandring av sin kjøreretning, kjøre over i den andre siden av vegen eller stanse.
- 2) Tegn skal være tydelig og gis i god tid.
- 3) For stans gis tegn ved at en arm rekkés ut og underarmen bøyes loddrett opp. På motorkjøretøy kan tegn for stans gis ved stopplykt.
- 4) For svingning til høyre (henholdsvis til venstre) gis tegn ved at høyre (henholdsvis venstre) arm strekkes vannrett ut. På motorkjøretøy og på sykkel kan tegn for svingning gis ved mekanisk eller elektrisk retningsviser. Sporvogn skal ha retningsvisere av type som Vegdirektøren har godkjent. Når sporvogn, motorkjøretøy eller sykkel er utstyrt med retningsvisere, har kjøreren (føreren av sporvogn) plikt til å bruke disse.
- 5) Den omstendighet at kjører har avgitt tegn fritar ham ikke for plikten til fullt ut å vise den i § 2 påbudte varsomhet.

1) Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946 og 10. desember 1951.

§ 10.

Etter en forankjørende skal enhver kjører holde sånn avstand at han kan stanse i tide når den forankjørende stanser.

§ 11.

Kjører som har stanset skal før kjøringen fortsetter forvise seg om at dette kan skje uten fare for den øvrige ferdsel, også den bakfra kommende. Tegn skal gis som ved forandring av kjøreretning.

§ 12.

Rygging må ikke finne sted med mindre kjøreren har visshet for at ingen hindring er til stede. Ryggingen skal så vidt mulig foregå i den siden av vegen hvor kjøretøyet står, og med varsomhet så det ikke blir ulempe for den øvrige ferdsel.

§ 13.

Kjørere som møtes skal i god tid vike tilstrekkelig til høyre, passere hverandre forsiktig og med aktsomhet overfor andre vegfarende, om nødvendig stanse til vegen er fri.

§ 14.

Når kjørere møtes på et sted hvor en del av vegen er sperret, har den vike- eller stoppeplikt på hvis side sperringen er.

§ 15.

- 1) Kjører som vil forbi foran kjørende skal passere til venstre for denne.
- 2) Forbikjøring skal skje varsomt og ikke før vegen er fri. Forbikjøring må ikke finne sted i og ved vegkryss, uoversiktlig kurve eller bakketopp eller noe annet sted hvor man må regne med at fare eller skade derved kan oppstå.
- 3) Den som vil forbi skal sikre seg at han ikke kommer i vegen for andre.
- 4) Den forankjørende skal så snart forholdene muliggjør det vike lengst mulig til høyre for å gi plass og om nødvendig saktne farten.
- 5) Etter passering skal den forbikjørende svinge til høyre

fastsatt i § 1, første og annet ledd i disse forskrifter, må en skaffe særskilt tillatelse etter samme paragraf.
b. Norsk, utenlandsk eller internasjonalt førerkort for den eller de personer som oppgis å skulle føre vognen.

§ 47.¹⁾ For erstatningsansvar skal det stilles garanti av samme innhold og omfang som fastsatt i lovens § 11. Er garantien ikke stilt på forhånd som nevnt nedenfor, kan den ordnes ved tegning av ansvarspolise i Norsk forbund for ansvarsforsikring av utenlandske motorvogner (Carte d'Assurance, serie B).

Er ansvarsforsikring tegnet i utenlandsk selskap, godtas den dersom det forevises forsikringskort (Carte d'Assurance, serie A) utferdiget av det utenlandske selskap på vegne av Norsk forbund for ansvarsforsikring av utenlandske motorvogner. Likeledes godkjennes ansvarsforsikring tegnet av utenlandsk selskap såfremt det fremvises Internasjonalt forsikringskort for motorvogner, utferdiget i henhold til avtale med Norsk forbund for ansvarsforsikring for utenlandske motorvogner. For danske, finske og svenske motorvogner er det tilstrekkelig at det forevises vognkort eller annen fyldestgjørende legitimasjon for at vognen er registrert i Danmark, Finland eller Sverige.

§ 48.²⁾ Gummiavgift betales ikke for ringer som ved vognens ankomst til riket er montert på hjulene eller på reservehjul. Av ikke monterte ringer betales alminnelig avgift som tilbakebetales når ringene utføres igjen.

§ 49. Såfremt vognen ikke har tilfredsstillende kjennemerker, tildeles den kjennemerker i samsvar med lovens § 9 og disse forskrifters §§ 20—25. Har vognen ikke nasjonalitetsmerke og kan dens kjennemerker forveksles med våre, må den få norske kjennemerker.

Norske kjennemerker anbringes i tilfelle så vidt mulig utenpå vognens egne kjennemerker. Kjennemerkene betales av den som fører vognen inn.

¹⁾ Endret til nåværende ordlyd ved Samferdselsdepartementet rundskriv av 31. desember 1952.

²⁾ Endret til nåværende ordlyd ved Samferdselsdepartementets rundskriv av 23. mai 1955.

Er førerkortet utvidet til ny klasse, gjelder det i den nye klasse i 5 år fra utvidelsen og kan fornyes der i det derpå følgende år, selv om dets gyldighet er utløpet i den opprinnelige klasse.

D. TIL KAPITEL IV I LOVEN

Kjøring med motorvogn.

§ 45. Tillatelse etter lovens § 19, siste ledd, til for enkelt gang å kjøre motorvogn på veger hvor slik kjøring ellers ikke er lovlig, må ikke gis dersom søkeren er nektet tillatelse av høyere myndighet. Som høyere myndighet i forhold til lensmann og tilsynsmann anses vegsjefen, og i forhold til dem alle: fylkesmannen.

Utgifter til tjenstlig melding som anses nødvendig ved tillatelse etter lovens § 19, siste ledd, bæres av den som får tillatelsen.

Om forbud mot å kjøre med større akseltrykk enn tillatt og mot å overbelaste vognen, se § 1, første ledd, og § 15, tredje ledd.

E. TIL KAPITEL V I LOVEN

Avgifter av motorvogn som hører hjemme i riket.

(Herom henvises til de årlige avgiftsvedtak og de regler som Samferdselsdepartementet har gitt for innkreving m. v.).

F. TIL KAPITEL VI I LOVEN

Motorvogn som hører hjemme i utlandet.

§ 46. Ved den melding til tolloppsynet som er påbudt i lovens § 27, skal foruten de i lovens § 27 b nevnte vitnesbyrd legges fram:

a. Oppgave over vognens bredde og dens vekt i fullt lastet stand. Er vekten over 2,5 tonn, oppgis også største akseltrykk (herfra unntatt personbiler med inntil 8 sitteplasser). Er bredden eller akseltrykket større enn

snarest mulig, dog ikke før dette kan skje uten fare eller ulempe.

§ 16.

- 1) Møter eller innhenter motorkjøretøyer, kjører med hest eller annet trekkdyr, rytter, løshest eller annet husdyr, skal føreren av motorkjøretøyet vise særlig forsiktighet. På tegn, tilrop eller annet varsel eller når dyr er urolig, skal føreren stanse og om nødvendig stoppe motoren inntil dyret er kommet forbi eller brakt til side. Hermed skal føreren hjelpe til hvis det trengs.
- 2) Når motorkjøretøy nærmer seg, skal vokter av dyr gjøre sitt beste for å frigjøre vegen i tilstrekkelig bredde.
- 3) Kjører med hest eller annet trekkdyr og likeledes rytter som under farlige eller særlige vanskelige forhold møter eller innhentes av motorkjøretøyer kan, etter å ha varslet i tide, holde venstre side av vegen under passeringen.

§ 17.

- 1) Forbikjøring av foran kjørende eller stillestående sporvogn skal skje til høyre når det er plass til det i kjørebanelen.
- 2) Passering av sporvogn ved stoppested skal under enhver omstendighet skje særlig varsomt.

§ 18.¹⁾

- 1) Forkjørsrett i vegkryss har den kjører som ferdes på veg eller gate som er utstyrt med skilt som angir at trafikken på vedkommende veg har forkjørsrett (en på spissen anbrakt hvit firkant med rød rand).

Kjører som ferdes på veg hvor skiltet «Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett» eller «Stopp. Trafikken på kryssende veg har forkjørsrett» (en på spissen anbrakt hvit trekant med rød rand), skal la trafikken på kryssende veg ha forkjørsrett.

Forkjørsretten bortfaller likeoverfor politiets og brannvesenets vogner under utrykning samt likeoverfor troppeavdelinger og prosesjoner.

- 2) Når to kjørere samtidig skal passere et vegkryss hvor forkjørsrett ikke er fastsatt eller en åpen plass, har den kjører som kommer fra høyre forkjørsrett.

1) Näværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar og 3. mai 1946.

- 3) Vikeplikt for andre kjørende har den som vil kjøre over i venstre side av vegen. Det samme gjelder den som fra eiendom, fra parkerings- eller holdeplass eller fra privat veg vil kjøre inn på eller tvers over offentlig veg.
- 4) Forkjørsveger samt enkelt vegkryss med forkjøringsrett utpekes av Vegdirektøren. I byene utpekes forkjørgater av det stedlige politi med samtykke av Vegdirektøren.
- 5) For jernbanetog og sporvogn skal den øvrige trafikk vike og i tilfelle stanse.

§ 19.

I vegkryss skal den stoppepliktige stanse sitt kjøretøy før den forreste del er kommet fram til den kryssende veggkjørebane, således at forbindelsen mellom fortau ikke sperres.

§ 20.¹⁾

- 1) Det er forbudt — også for sporvogn — å kjøre i vegen for troppeavdeling, skolebarn i samlet tropp og andre prosesjoner.
- 2) Brannvesenets og politiets kjøretøyer under utrykning og ambulanse- og andre vogner under transport av syke eller tilskadekomne som trenger hurtig hjelp er ikke bundet av de alminnelige fartsregler når de bruker fler-tonig signalhorn eller klokke eller varsler på annen hensiktsmessig måte. For disse vogner skal all annen trafikk, også sporvogn, stanse eller vike så kjørebanen i størst mulig utstrekning blir åpen. Sluttete avdelinger av militære eller politiet må bare avbrytes eller stanses av politiet eller av brannvesenets vogner under utrykning.

§ 21.¹⁾

- 1) Kjørere skal avpasse farten under hensyn til sted-, føre-, vær- og trafikforhold så det ikke oppstår fare eller ulempe for andre vegfarende og således at den øvrige ferdsel blir minst mulig hindret eller forstyrret.

Bestemmelsen i dette punkt gjelder også for sporvogner. For disse gjelder for øvrig det av vedkommende myndigheter fastsatte reglement for sporvegdrift for så vidt dette ikke strider mot nåværende trafikkregler.

¹⁾ Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946, og kronprinsregentens resolusjon av 29. juli 1955.

1. For kjøring med bestemt vogn hvis fabrikat og understellnummer angis.
2. For kjøring med vogn som har nærmere angitt særskilt utstyr.
3. Når føreren bruker briller av en bestemt styrke.
4. For et bestemt tidsrom kortere enn det som er vanlig for førerkort og med forbehold om ny lægeundersøkelse før det i tilfelle fornyes.

Om begrensningen gis førerkortet påtegning. Slike begrensede førerkort skal ha annen farge enn alminnelige førerkort.

§ 43. Den som ønsker sitt førerkort fornyet når det er utløpt (5 år), må sende skriftlig søknad til den politimester som skal fornye kortet. Dette er i alminnelighet politimesteren på hjemstedet, men førerkort kan også fornyes av annen politimester når denne finner at det vil være forbundet med uforholdsmessig ulempe å fornye kortet på hjemstedet. Dersom førerkortet søkes fornyet utenfor hjemstedet, må det legges fram vitnesbyrd fra politiet på hjemstedet om at søkeren er pålitelig og edruelig og at politiet for sin del ikke finner ham uskikket til fører. Dersom politiet krever det, skal det også legges fram ny lægeattest for syn, hørsel og helse og nytt fotografi. Ny lægeattest skal alltid framlegges når søkeren er over 50 år eller skal bruke briller under kjøring, jfr. § 42, punkt 3 foran. Den bilsakkyndige avgjør på grunnlag av de framlagte vitnesbyrd om det skal avlegges ny prøve eller om førerkortet kan fornyes uten slik prøve.

Til fornyelse av den bilsakkyndiges eget førerkort kreves ikke ny prøve og heller ikke vitnesbyrd om at han har holdt sin kjøreferdighet ved like så lenge vedkommende innehar stillingen som bilsakkyndig.

§ 44. Førerkort må fornyes senest 1 år etterat det er utløpet. Blir det fornyet i siste 6 uker av de 5 år det gjelder for, skal den nye 5-års periode regnes fra utløpet av den gamle. Fornyes det tidligere, skal den nye 5-års periode regnes fra den dag fornyelsen fant sted. Det samme gjelder hvis førerkortet blir fornyet i respittåret.

Blir førerkort utvidet til offentlig personbefordring, regnes det opprinnelige førerkort samtidig fornyet for vedkommende klasse.

§ 40.¹⁾ Ledsager under øvelseskjøring må ha kjørt tilsvarende kjøretøy stadig i minst 3 år. For øvelseskjøring med lett motorkjøretøy gjelder også vanlig motorsykkel som tilsvarende kjøretøy. For øvelseskjøring med traktor gjelder også motorvogn med forbrenningsmotor som tilsvarende kjøretøy. Dette gjelder hvor særlige regler etter motorvognlovens § 15, 9. ledd, ikke er fastsatt.

Ved kjøring til førerkort skal den bilsakkyndige ta plass ved siden av føreren. Under sådan kjøring anses den som kjører vognen som fører.

Under øvelseskjøring og under kjøring til førerkort må ledsageren eller den bilsakkyndige ha anledning til å bruke en av vognens bremses uten vanskelighet og ha tilstrekkelig utsikt bakover.

For motorsykler og traktorer ordnes prøven på beste måte etter kjøretøyets art.

Øvelseskjøring med lett motorkjøretøy eller med traktor er tillatt for person over 16 år.

Under øvelseskjøring med motorsykkel, med lett motorkjøretøy eller med traktor på offentlig veg eller gate (plass) må ledsageren i et hvert fall være til stede. Øvelseskjøring må foregå slik at ledsageren alltid kan se eleven.

§ 41. Har en søker ikke bestått prøven, kan han først avlegge ny prøve etter en tidsfrist som den bilsakkyndige fastsetter.

Den nye prøve må foretas av den samme sakkyndige som foretok den første prøve. Herfra kan unntakelse gjøres i særlige tilfelle, f. eks. når søkeren har flyttet til et nytt politidistrikt eller når det er flere sakkyndige i samme distrikt.

§ 42. Er prøven bestått, utsteder politiet førerkort som skal inneholde:

- a. Kortets nummer.
- b. Føreren navn, fødselsdag, fødested og bopel.
- c. Føreren fotografi som stemples av politiet og forsynes med kortets nummer.

Førerkort — også for offentlig personbefordring — utstedes bare for den klasse som prøven er avlagt for.

Førerkortet kan i særlige tilfelle begrenses til f. eks. bare å gjelde:

1) Endret ved rundskriv fra Samferdselsdepartementet av 17. mars 1953 (gjelder fra 1. juli 1953).

- 2) Kjører skal alltid ha fullt herredømme over kjøretøyet og skal under enhver omstendighet — også på glatt føre — kunne stanse på tredjedelen av den frie vegstrekning foran kjøretøyet.
- 3) Det er forbudt for syklist under kjøringen å slippe styret eller ta føttene vekk fra pedalene.

§ 22.

Særlige fartsregler kan av vedkommende departement fastsettes for enkelte steder.

§ 23.

Kjører skal nedsette farten og om nødvendig stanse når personer eller dyr befinner seg på vegen og det er fare for at de ikke kommer tidsnok til side.

§ 24.

Særlig varsomhet skal utvises: I og ved vegkryss, kurve eller over bakkekam og på andre uoversiktlige steder, forbi hus like ved kjørebanelen, ved plankryssing av jernbane eller sporvegslinje og oppmerket fotgjengerfelt, ved kjøring i trang innsnevring av vegen eller i venstre del av denne.

§ 25.¹⁾

- 1) I tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 40 km i timen og alltid slik at det kan stanses på en bremse-lengde av høyst 12 meter. Sporvogns fart må ikke overstige 35 km i timen.
- 2) Utenfor tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 70 km i timen.
For følgende kjøretøyer er største tillatte fart utenfor tettbygd strøk:
 - a) motorvogner med registrert totalvekt over 3 500 kg og busser 60 km i timen.
 - b) motorvogn med tilhenger når det er bremses på alle hjul 60 km i timen.
 - c) motorvogn med tilhenger når det ikke er bremses på alle hjul 45 km i timen.
- 3) For traktor med eller uten tilhenger er største tillatte fart både i og utenfor tettbygd strøk 30 km i timen.

1) Nåværende ordlyd etter kronprinsregentens resolusjon av 29. juli 1955.

- 4) Over smale bruer eller bruer med ujevn kjørebane skal det kjøres med liten fart og således at bremsing mest mulig unngås.
- 5) I tett skodde (tåke) eller når siktbarheten ellers er ned-satt på grunn av lys- eller værforholdene, skal det kjø-res langsomt og særlig varsomt.

§ 26.

- 1) Tettbygd strøk kan av fylkesvegstyret uttrykkelig be- tegnes som sådant ved oppsetting av skilter som angir den for tettbygd strøk største tillatte fart.
- 2) Vedkommende departement kan treffe endelig bestem- melse om hvorvidt et strøk skal anses som tettbygd.

§ 27.

Konkurranseskjøring på veg kan på visse nærmere be- tingelser tillates av fylkesmannen, ved kjøring gjennom flere fylker av Vegdirektøren. Under konkurranseskjøring på veg skal fartsreglene overholdes.

§ 28.¹⁾

- 1) Kjøretøy må ikke hensettes på sted hvor det i noen særlig grad hindrer ferdselen. Det må ikke settes i uoversiktlig kurve, på bakketopp, ved stoppested for sporvogn eller rutebil, ved trafikkøye, foran inn- og ut- kjørsel, inn- og utgang fra forsamlingslokale, skole og liknende. Det må ikke settes nærmere gatehjørne enn 4 meter fra det punkt hvor fortauskanten begynner å runde. Utenfor tettbygde strøk må det ikke settes nær- mere enn 20 meter fra vegkryss, bakketopp, uoversikt- lig kurve eller fra kjøretøy på motsatt side av vegen.
 - 2) Kjøretøy må på veg eller gate settes lengst mulig til siden, ikke på skrå og ikke flere i bredden, medmindre dette er særskilt tillatt eller påbudt.
 - 3) a) Politiet kan med samtykke av formannskapet anwise parkeringsplasser og gi regler for bruken av disse
- 1) Endret ved kongelig resolusjon av 29. september 1950 og 10. desember 1954.

§ 39.¹⁾ Den som søker tillatelse til å føre motorvogn for offentlig personbefordring med busser, må bestå en særlig grundig både teoretisk og praktisk prøve. Som buss regnes i denne forbindelse personvogn med flere passasjer- plasser enn 8, kombinert bil med registrert totalvekt større enn 3500 kg, og dessuten lastebil med godkjent benke- utstyr (jfr. § 10) når den anvendes til personbefordring.

Før prøve avlegges første gang i denne klasse, må føreren legge fram bevis for at han har kjørt motorvogn med registrert totalvekt større enn 3500 kg minst 6 måneder i de siste 2 år. Prøven skal avlegges på sådan vogn.

Den som søker tillatelse til å føre motorvogn for offent- lig personbefordring med annen personbil, må bestå en særlig grundig både teoretisk og praktisk prøve.

Før prøve avlegges første gang i denne klasse, må føre- ren legge fram bevis for at han har kjørt motorvogn minst 6 måneder i de siste 2 år.

Resultatet av de foran nevnte prøver skal meldes til politiet og tilføyes på førerkortet.

Politiet kan før søknaden om utvidelse av førerkortet sendes den bilsakkyndige (jfr. § 35), kreve ny lægeattest og ny edruelighetsattest.

Føreren må videre gi skriftlig erklæring om at han kjenner de lovregler som gjelder om pliktmessig avhold fra alkoholnyttelse for personer i visse stillinger.

Personer som skal føre sykevogn eller annen motorvogn som regelmessig nyttes i samme øyemed eller som skal føre brannvogn, skal ha førerkort for offentlig personbefordring. Hvis motorvognen har større registrert totalvekt enn 3500 kg, skal vedkommende ha førerkort for offentlig person- befordring med buss.

Førerkort for offentlig personbefordring, utstedt før den 1. januar 1950, gjelder for offentlig personbefordring med buss inntil det er utløpt (§ 43).

1) Fører og reservefører på motorvogn i rute skal, foruten gyldig førerkort for offentlig personbefordring ha godkjenning av politiet (kjøreseddel). For å få denne må det godtgjøres at vedkommende har slukt førerkort og de nødvendige personlige egenskaper. Kjøreseddelen har ikke noe å gjøre med vedkommendes tekniske ferdighet som motorvognfører. Den utstedes av politimesteren i det distrikt hvor bilruteforetagendet er hjemmehørende. Den utstedes på fører (alt. reservefører) ansatt i foretagendets tjeneste og gjelder for kjøring i dets tjeneste også innen annet politidistrikt. Sluttes føreren i dets tjeneste skal kjøreseddelen leveres tilbake til politiet. Foretagendets sjef skal dra omsorg for at så skjer.

er tilfredsstillende, sendes søknaden med lægeattesten og fotografiet til den bilsakkyndige som foretar den prøve som er foreskrevet i lovens § 15 til tid som den sakkyn- dige bestemmer.

§ 36.¹⁾ Prøve avlegges særskilt for de forskjellige klas- ser av motorvogner etter følgende inndeling:

1. Motorvogn drevet med forbrenningsmotor.
2. —»— elektromotor.
3. —»— dampmaskin.
4. —»— mulige andre driftsmotorer.
5. Motorsykel med eller uten sidevogn.
6. Lett motorkjøretøy.
7. Traktor.

Fører kort for motorvogn med forbrenningsmotor gjelder også for motorvogn med elektromotor, for lett motorkjø- retøy og for traktor. Fører kort for motorsykel gjelder også for lett motorkjøretøy og for traktor.

Fører kort for lett motorkjøretøy og fører kort for traktor kan ikke utvides til å gjelde for andre klasser.

§ 37. Prøve for fører kort for motorvogn med forbren- ningsmotor avlegges på håndsjaltet vogn.

Ønskes fører kort for flere klasser, må det avlegges prøve i hver enkelt klasse.

§ 38. Prøven omfatter en teoretisk og en praktisk del. Ved den teoretiske prøve eksamineres søkeren i:

- a. motorvognens maskineri og innretning,
 - b. lover og forskrifter som angår motorvognførere samt i trafikkreglene,
 - c. hvordan en skal forholde seg under visse vanskelige forhold (eksempelvis når hjulene glir, ved ildsfare, ulykkestilfelle m. v.).
- Den praktiske del omfatter:
- d. undersøkelse av bremses og styreinretninger m. v., skifting av lyspærer, igangsetting av motoren, start vendinger, rygging, stansing og igangsetting av vognen i motbakke,
 - e. En prøvetur dels på fri veg og dels på sterkt beferdede steder.

1) Endret ved rundskriv fra Samferdselsdepartementet av 21. april 1952 og 17. mars 1953 (gjelder fra 1. juli 1953).

og for øvrig treffe bestemmelser om hvor lenge kjøretøy kan bli stående på offentlig veg. I land- distriktet må sånne vedtak godkjennes av fylkesveg- styret.

- b) I by fastsetter politiet på samme måte gjennomkjø- ringslinje og endestasjon for rutebil. I mangel av enighet mellom politiet og formannskapet treffes av- gjørelse av vedkommende departement.
- c) Stoppesteder for rutebil fastsettes i by av politiet, i landdistrikt av vegsjefen.
- d) Samtlige foran under a—c omhandlede bestemmelser kan omgjøres av departementet. Bestemmelsene i b—c gjelder for så vidt ikke annet er fastsatt med hjemmel i motorvognloven.

§ 29.

- 1) Stoppested for sporvogn og rutebil skal ikke ligge nærmere vegkryss enn at vognens forreste (henholdsvis bakerste) kant kommer minst 4 meter fra det punkt hvor kjørebanelen eller fortaukanten begynner å runde.
- 2) Politiet kan under hensyn til stedlige forhold gi adgang til å fravike denne bestemmelse.

§ 30.

- 1) Når føreren forlater motorkjøretøyet, skal han sette motoren ut av virksomhet og så vidt mulig sørge for at kjøretøyet ikke kan settes i gang av uvedkommende. En brems skal være tilsatt.
- 2) Hestekjører som forlater kjøretøyet skal sørge for at hesten er forsvarlig bundet.

§ 31.

- 1) Motorkjører skal varsle i tide med signalhorn, fører av sporvogn med alarmklokke, syklist med klokke, når dette er nødvendig for å vekke oppmerksomhet hos andre vegfarende. Sånn varsling for andre formål er forbudt.
- 2) Signalisering skal opphøre når hest eller annet dyr der- ved blir sky.
- 3) Unyttig og hensynsløs signalisering er forbudt.
- 4) Farten skal avpasses således at det i alminnelighet blir unødvendig å signalisere ved vegkryss.
- 5) Kommunestyret (formannskapet) kan fastsette at

signalering skal være forbudt innen visse områder eller til visse tider av døgnet.

§ 32.¹⁾

- 1) Under kjøring med motorkjøretøy i mørke og usiktbart vær skal lyktene være tent. Under møting skal lyset dempes så det ikke blander møtende.
- 2) I tettbygd strøk skal lyset dempes når vegen er tilstrekkelig belyst.
- 3) På fullt belyst veg kan kjøres med parkeringslys.
- 4) Sykkel skal i mørke og usiktbart vær ha tent lykt foran, festet på syklen.
- 5) I mørke eller tykk tåke (skodde) skal motorkjøretøy som er hensatt på offentlig veg eller plass ha sin sidebegrensning sett forfra angitt ved hjelp av parkeringslyset (forlyset) og sett bakfra ved hjelp av baklyset.²⁾ Dette gjelder ikke når kjøretøyet er tilstrekkelig belyst fra annen lyskilde.

§ 33.

- 1) Fotgjenger skal holde seg på fortauet. Hvor fortau ikke finnes eller hvor det av annen grunn er nødvendig å benytte kjørebane, skal fotgjenger holde seg i kanten av denne.
- 2) Fotgjenger bør gå på venstre fortau og på venstre vegkant.
- 3) Fotgjenger som må benytte kjørebane og som møter eller blir innhentet av kjørende, skal vike godt ut på vegkanten. Flere fotgjengere i følge skal vike til samme side.
- 4) Fotgjengere som møtes på fortau eller vegkant skal vike til høyre for hverandre.
- 5) Fotgjenger skal vise aktsomhet særlig ved kryssing av kjørebane. I tettbygd strøk skal fotgjenger gå rett over kjørebane — ikke på skrå.
- 6) Fotgjengere må ikke stoppe opp eller samle seg i klynger på fortau eller i kjørebane således at trafikken hemmes.

§ 34.

Prosesjon skal ikke gå på fortau. Skolebarn i samlet tropp kan dog gå på fortau, men ikke mer enn to i

- 1) Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946.
- 2) Sidebegrensningen sett bakfra (§ 32) anses inntil videre tilstrekkelig angitt ved hjelp av et baklys.

melse gjelder ikke for transport av solgt motorvogn til registreringsstedet.

§ 29.¹⁾ Prøvenummer skal ha hvite typer på rød bunn. For øvrig gjelder med hensyn til typer, størrelse og anbringelse reglene for alminnelig kjennemerke.

§ 30. Prøvenummer skal innen utgangen av august måned hvert år vises fram for politiet eller etter dettes bestemmelse for den sakkyndige eller lensmann. Samtidig skal vises fram kvittering for at vegavgift (og kontrollavgift) for året er betalt.

§ 31. Politiet kan inndra prøvenummer etter utløpet av hvert år og for øvrig når som helst for kortere eller lengre tid i tilfelle av misbruk, f. eks. ved at det anvendes under kjøring med vogn som ikke er forskriftsmessig.

§ 32. Etter hvert som årsprøvenummer utdeles eller inndras, sendes meddelelse til Vegdirektøren og den bilsakkyndige.

Når prøvenummer meldes tapt, tildeler politiet vedkommende nytt prøvenummer. Den avgift som måtte være betalt for det gamle prøvenummer, gjelder også for det nye. Det tapte nummer skal stå åpent i registeret i et tidsrom av 6 år.

§ 33. Den som får tildelt eller lånt ut prøvenummer, bærer alle utgifter ved tildeling eller utlån, merking, kontroll m. m.

C. TIL LOVENS KAPITEL III.

Førerkort og prøving av førere.

§ 34. Den som ønsker tillatelse til å føre motorvogn, må sende skriftlig søknad til den politimester som skal utstede førerkortet. Dette er i alminnelighet politimesteren på hjemstedet, men førerkort kan også utstedes av annen politimester når denne finner at det vil være forbundet med uforholdsmessig ulempe å søke førerkort på hjemstedet. Søknaden skal skrives på et av Samferdselsdepartementet fastsatt skjema, og de attester m. v. som er nevnt i skjemaet, skal følge med. Politiet kan forlange at søkeren skal møte personlig.

§ 35. Dersom de dokumenter som er nevnt i søknadsskjemaet og mulige andre opplysninger som er innhentet,

1) Se fotnote til § 22.

§ 25. Dersom et kjennemerke må fornyes, meldes dette til vedkommende politimyndighet som lar det nye skilt besiktige. Det kasserte innleveres samtidig.

Kjennemerker som inndras etter motorvognlovens §§ 10 og 23 eller samferdselslovens § 11 eller som innleveres fordi vognen ikke skal brukes en tid framover, skal politiet på forlangende oppbevare og levere tilbake når vognen på nytt tas i bruk. Ved utløpet av kalenderåret etter det hvori skiltene ble levert inn, kan politiet tilintetgjøre dem.

Skilter som innleveres til politiet fordi vognen skal slettes på vedkommende eier i registeret, skal politiet på forlangende oppbevare og levere tilbake til eieren, når denne søker om å registrere motorvogn. Etter seks måneder kan politiet tilintetgjøre dem. Går motorvogn over til annen eier i samme politidistrikt, kan politiet fastsette at kjennemerkene skal følge vognen.

Politiet kan forlange nye skilter hvis de gamle ikke lenger er i tilfredsstillende og forskriftsmessig stand eller ikke passer inn i nummersystemet.

Reglene i denne paragraf kan politiet fravike med departementets samtykke i særlige tilfelle.

Prøvenummer.

§ 26.¹⁾ Politiet kan tildele årsprøvenummer eller låne ut prøvenummer for kort tid til bruk under flytting, prøving, demonstrasjon eller registrering av motorvogn. Det er forbudt å kjøre med prøvenummer på motorvogn som ikke er i forskriftsmessig stand og i overensstemmelse med gjeldende regler bl. a. med hensyn til bredde, vekt og hjulringer.

Før prøvenummer for kort tid blir lånt ut kan politiet forlange at det deponeres et passende beløp til sikkerhet for riktig betaling av avgiften og for eventuell selvassurans, og videre at vognen skal være godkjent av den sakkynndige og at bevitnelse for dette skal medbringes og vises fram.

Prøvenummer skal til enhver tid ha politiplombe.

§ 27. For prøvenummer skal det deponeres garanti etter regler i motorvognlovens § 11.

§ 28. Årsprøvenummer må bare benyttes i nærvær av innehaveren eller en av hans funksjonærer. Denne bestem-

1) Se fotnote til § 22.

bredden. Prosesjon skal ikke i utrengsmål sperre for annen trafikk.

§ 35.

Veg eller vegstrekning som særlig benyttes av skiløpere og akende, men som også er åpen for annen ferdsel, kan etter vedtak av bystyret, for landdistrikt av fylkesvegstyret etterat vedkommende kommunestyre (formannskap) har uttalt seg — for riksveg dog ikke uten samtykke av Vegdirektøren — merkes etter regler fastsatt av Vegdirektøren. For således merkede veger kan bystyret, for landdistrikt fylkesvegstyret, utferdige innskrenkende og regulerende bestemmelser for kjøring og annen ferdsel i vintertiden.

§ 36.

Hestekjører skal styre sin hest.

§ 37.¹⁾

- 1) Hest uten særskilt kjører skal være forsvarlig bundet til forangående kjøretøy når det ikke medfører fare.
- 2) I mørke eller tykk tåke (skodde) skal kjøretøy med hest eller annet trekkdyr ha hvite eller gullige lykter eller refleksglass som sett forfra angir kjøretøyets sidebegrensning og dessuten rødt lys eller refleksglass som sett bakfra angir dets bakpart. Lykter som angir sidebegrensningen må ikke anbringes under kjøretøyet.²⁾
- 3) Vare- eller arbeidskjøretøy som trekkes av hest og som hører hjemme i by eller til stadighet ferdes der, skal være forsynt med tydelig angivelse av eierens navn.
- 4) Hest som trekker slede skal ha bjelle.
- 5) Håndkjerre skal ha rødt refleksglass bak. Under kjøring når det er mørkt skal håndkjerre trekkes — ikke skyves.

§ 38.³⁾

Sykkel skal være utstyrt med to av hinannen uavhengig virkende bremses, hvorav en hurtigvirkende bakhjulsbremse, og med signalklokke i god stand. Dessuten skal det bakerste parti av bakskjermen være hvitmalt og forsynt med rødt baklys eller rødt refleksglass.⁴⁾

- 1) Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar og 3. mai 1946.
- 2) Refleksglass for hestekjøretøyer skal alltid være anbrakt på kjøretøyet. Refleksglassene skal ha en lysende overflate på minst 20 cm² — tilsvarende ca. 5 cm i diameter.
- 3) Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946.
- 4) Påbudet i § 38 om at sykkel skal ha to av hinannen uavhengige virkende bremses settes inntil videre ikke i kraft.

§ 39.

I motorvogns førerom, på motorsykkel og på sykkel skal ikke sitte flere enn kjøretøyet (førerommet) er bestemt for.

§ 40.

Fri ekshaust og all unødig larm og røyk er forbudt.

§ 41.¹⁾

- 1) Ingen må føre med seg noen gjenstand på sånn måte at det hindrer ferdsele eller utsetter andre for skade eller unødig ulempe.
- 2) Ingen del av lasten på motorvogn må ligge utenfor lasteplanets sider.
- 3) For alle kjøretøyer gjelder at ingen del av lasten må slepe på vegen. Lasten må være fastbundet eller anbrakt sånn at den ikke bevirker unødig støy eller faller av.
- 4) På langvogn med forskyvbar bakstilling må forbindelsesstangen ikke stikke mer enn 2,5 meter bakenfor bakakselen.
- 5) Tillatelse til unntak fra bestemmelsene i punkt 2 og 4 foran kan gis: for transport innen byområde av politiet, innen et fylke av vegsjefen, gjennom flere fylker av vegdirektøren.

§ 42.

- 1) Når et kjøretøy tauer et annet, skal slepetauet være tydelig merket, f. eks. med et stykke hvitt tøy.
- 2) Lange rør eller liknende gjenstander som stikker ut fra kjøretøyets lasteplan bak, skal være merket som angitt i punkt 1 foran.

§ 43.

Det er forbudt å henge på kjøretøy under fart og likeledes å henge kjelke, sparkstøtting eller håndvogn etter motorkjøretøy.

§ 44.

Gående og kjørende reklame må ha tillatelse av politiet.

§ 45.²⁾

- 1) Inntreffer trafikkuhell skal enhver som med eller uten skyld er innblandet i uhellet straks stanse og yte mulig

1) Endret ved kongelig resolusjon av 10. desember 1954.

2) Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946.

lang mellom bokstaven og tallet. Skiltenes minste høyde i mm er:

for automobiler	120
for motorsykler:	
forskilt	80
bakskilt	150

Kjennemerkene kan også utføres i transparent.

På tilhenger for motorsykkel anbringes samme kjennemerke bak som motorsykkelen har, dersom tilhengeren dekker kjennemerket på motorsykkelen.

Vegdirektøren kan godkjenne kjennemerker av annen størrelse og annet utseende enn foran nevnt.

Nasjonalitetsmerket må i tilfelle anbringes slik at det virker som et eget, ovalt skilt og må ikke komme innenfor kjennemerkets kanter, likesom det ikke må settes umiddelbart inntil sidene av dette.

Om lett motorkjøretøy, se § 11.

§ 23. Skiltene skal anbringes på iøynefallende sted og så høyt som kjøretøyets konstruksjon med rimelighet tillater, slik at de minst mulig skvettes til av søle m. v.

De bilsakkyndige kan om nødvendig kreve at det skal anbringes beskyttelsesskjermer som så vidt mulig hindrer skvett på skiltene og baklykten.

Kjennemerket foran på motorsykkel skal anbringes i sykkelens lengderetning og ha kjenningsbokstav og nummer på begge sider.

Andre kjennemerker skal settes vinkelrett på vognen.

§ 24. Skiltene må ikke kunne klappes om og må aldri dekkes. De må ikke stå under bagasjebæreren eller slik at bagasjebærer, støtfanger eller liknende skjuler dem. Står bakskiltet ved siden av koffert eller liknende, så det ikke kan leses fra et punkt som ligger i forlengelseslinjen av bilens motsatte side og 5 meter bakenfor skiltets plan, må det være to bakskilt. På varevogn med lukket varerom skal bakskiltet stå over bakhjørnet eller på et tilsvarende sted.¹⁾ Dersom motorsveiven skjuler forskiltet, må den under fart henges opp i en stropp. Skilter og baklykt skal til enhver tid være i slik stand at kjennemerket lett kan leses.

1) I Samferdselsdepartementets rundskriv av 19. desember 1951 er foretatt visse endringer i bestemmelsene om bakskiltets plassering på varevogner.

B-18765

C-4032

Typene gis følgende størrelse i mm:
for automobiler:

høyde	90
minste bredde	45
(unntagen I og ett-tall)	
strektykkelse	15
minste innbyrdes avstand	10
minste avstand til skiltets kant	15

for motorsykler:

(med eller uten sidevogn)	
høyde	60
minste bredde	30
(unntagen I og ett-tall)	
strektykkelse	10
minste innbyrdes avstand	5
minste avstand til skiltets kant	10

Dersom typene er opphøyet, må de ikke være høyere enn 1,5 mm.

På automobiler settes kjenningsbokstavene foran tallet med en strek 15 mm tykk og 20 mm lang mellom bokstaven og tallet i halv høyde. På motorsykler settes kjenningsbokstaven på bakskiltet over tallet. På forskiltet settes bokstaven foran tallet med strek 10 mm tykk og 15 mm

tilskadekomne hjelp. Det samme gjelder i den utstrekning det er fornødent andre som befinner seg i nærheten eller kommer til stede og blir oppmerksom på at uhell er inntruffet. De som er innblandet i uhellet har gjensidig plikt til å oppgi navn og bopel.

- 2) Voldes ved trafikkuhell skade på person eller gods, skal kjøreren (kjørerne) innen 24 timer avgi melding til politiet.
- 3) Denne paragraf gjelder også sporvogn.

§ 46.¹⁾

- 1) Alle vegfarende er pliktige til å rette seg etter varsel-skilt og signal som vedkommende myndighet har satt opp eller godkjent. Vedkommende departement fastsetter nærmere regler om hvordan varsel-skilt og signal skal være og kan i tvilstilfelle treffe avgjørelse om hvordan de skal plaseres. Det er forbudt å øve hærverk på vegskilter, varsel-skilter og signaler for regulering av ferdse-len på gater og veger.
- 2) Alle vegfarende er pliktig til straks å rette seg etter pålegg, tegn eller signal som politiet i det enkelte tilfelle gir for å regulere ferdselen.
- 3) De tegn som politimann skal gi for å regulere ferdselen betyr:
 - a) Vink i ferdselsretningen:
«Vegen er fri».
 - b) En arm strekkes opp:
for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning:
«Pass på»,
for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning:
«Stopp»,
for de trafikanter som befinner seg i vegkrysset:
«Ut fra krysset».
 - c) En eller begge armer strekkes ut til siden:
tvers på ferdselsretningen: «Stopp»,
langs ferdselsretningen: «Vegen er fri».
Disse tegn gjelder så lenge politimann står i samme frontstilling — selv om tegnet ikke lenger gis.

1) Nåværende ordlyd etter kongelig resolusjon av 8. februar 1946 og 10. desember 1954.

Anvendes farvesignaler så betyr:

- a) Grønt: «Vegen er fri».
 - b) Rødt: «Stopp».
 - c) Gult eller blinkende grønt lys:
for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning:
«Pass på»,
for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning:
«Stopp»,
for trafikanter som befinner seg i vegkrysset:
«Ut fra krysset».
- 4) På tegnet «Vegen er fri» kan en svinge til begge sider. Til venstre må imidlertid dette bare skje når den kjørende trafikk i den frie motsattgående ferdselsretning ikke forstyrres. Kjørende som foretar svingning skal ta hensyn til fotgjengere, og disse skal på sin side vise særlige aktsomhet overfor de foran nevnte kjørende.
 - 5) På tegnet «Ut fra krysset» skal kjørende som befinner seg i vegkrysset kjøre ut fra dette.
 - 6) Bestemmelsene ovenfor i denne paragraf, med unntak av annen setning i punkt 4, gjelder også for sporvogn.
 - 7) På tegnet «Stopp» må fotgjengere ikke gå over kjørebanelen i den sperrede retning.

§ 47.¹⁾

- 1) Politiet kan med samtykke av formannskapet for visse områder eller for visse veger fastsette énvegskjøring, rundkjøring, forbud mot å kjøre til venstre side, forbud mot å hensette kjøretøy mot kjøreretningen, forbud mot å svinge til høyre og til venstre i trafikkregulerte vegkryss, forbud mot å gå over kjørebanelen uten i vegkryss og andre regulerende bestemmelser.
- 2) For øvrig kan politiet regulere ferdselen således som forholdene i særlige tilfelle krever, og herunder om nødvendig fravike trafikkreglene. Dette punkt gjelder også for sporvogn.
- 3) Politiet kan fjerne eller påby fjernet fra veg- eller gategrunn kjøretøy eller annen gjenstand som er hensatt i strid med bestemmelse gitt i eller hjemlet i trafikkreglene, eller som for øvrig er til hinder for ferdselen eller for snøbrøyting eller annet arbeid på veg- eller gategrunn.

1) Endret ved kongelig resolusjon av 29. september 1950.

hetsvis brukes til turkjøring skal dog gis betegnelse som svarer til deres ordinære kjøring i henhold til foranstående punkter.

På motorvogn som med bevilning i henhold til samferdslovens § 7 brukes av hotell til befordring av egne gjester skal kjennemerkene foran og bak på vognen være forsynt med betegnelsen *Hotellvogn*.

Politiet i det distrikt hvor vognen er registrert kan frita vogneieren for å ha de påskrifter på kjennemerkene som nevnt ovenfor når særlige grunner taler for det.

Betegnelsen: Rutevogn, Drosje, Leievogn, Turvogn eller Hotellvogn anbringes på kjennemerket under bokstaven og tallet. Det skal anvendes vertikal «jernskrift» med 45 mm høye bokstaver, 10 mm strektykkelse og av samme utførelse som påskriften på kjennemerket for øvrig. Minste høyde av vedkommende skilt blir 180 mm. Det må ikke uten særskilt tillatelse fra politiet treffes noen anordning ved skiltet hvorved de betegnelser som er nevnt foran leilighetsvis fjernes eller skjules.

Motorvogn kan også ha nasjonalitetsmerke.

Motorvogn som tilhører offisielt anmeldt medlem av Corps diplomatique her, kan dessuten være merket med bokstavene CD.

§ 22.¹⁾ Kjennemerkene skal anbringes både foran og bak på vognen. Kjennemerkene skal være rektangulære, utført av rustfrie, tilstrekkelig stive metallplater og ha svarte typer i vertikal «jernskrift» på hvit bunn, ikke blank metallisk.²⁾ Se figurene nedenfor.

1) Samferdselsdepartementet har i medhold av § 14 i lov av 20. februar 1926 om motorvogner fastsatt at motorvogner (ikke motorsykler) som registreres i nytt nummer, fra 1. juni 1947 skal være utstyrt med pregede skilter utført slik at typenes høyde over skiltets plan ikke overstiger 1,5 mm. Det samme gjelder for prøvenummer samt for motorvogn som må utstyres med nye skilter på grunn av at de tidligere anvendte er defekte eller gått tapt.

I medhold av samme lov har departementet fastsatt at også motorsykler som registreres i nytt nummer fra 1. febr. 1950 skal være utstyrt med pregede skilter utført slik at typenes høyde over skiltets plan ikke overstiger 1½ mm. Det samme gjelder for prøvenummer for motorsykkel samt for motorsykkel som må utstyres med nye skilter på grunn av at de tidligere anvendte er defekte eller gått tapt.

2) Som hvit bunn, ikke blank metallisk (Forskrifter av 3. juni 1942, § 22, første ledd) regnes også hvit eloxert aluminium. Til bruk for motorvogn som venter på pregede skilter som er blitt bestilt, utlåner politiet særskilte låne-nummer med svart skrift på lyse blå bunn og ellers utstyrt som angitt i forskriftenes § 22, samt forsynt med politiplombe. For bruk av låne-nummer erlegges inntil videre ikke avgift.

§ 21. Kjennemerkene skal bestå av bokstav og nummer slik at fylkene betegnes med følgende bokstaver:

Oslo by	A
Østfold	B
Akershus	C
Hedmark	D
Oppland	E
Buskerud	F
Vestfold	Z
Telemark	H
Aust-Agder	I
Vest-Agder	K
Rogaland	L
Bergen by	O
Hordaland	R
Sogn og Fjordane	S
Møre og Romsdal	T
Sør-Trøndelag	U
Nord-Trøndelag	V
Troms	X
Finmark	Y
Nordland	W

Om kjennebokstavene Q, se § 53.

I fylker med flere politidistrikter bestemmer Vegdirektøren hvilke nummerserier skal brukes i hvert distrikt.

På motorvogn som med tillatelse i henhold til samferdselslovens § 5 brukes i rutetrafikk, skal kjennemerkene foran og bak på vognen forsynes med betegnelsen *Rutevogn*.

På motorvogn som med bevilling i henhold til samferdselslovens § 7 brukes til ervervsmessig personbefordring uten rute, skal kjennemerkene foran og bak på vognen forsynes med betegnelsen *Drosje*.

På motorvogn som med bevilling i henhold til samferdselslovens § 7 brukes til ervervsmessig godsbefordring uten rute, skal kjennemerkene foran og bak på vognen være forsynt med betegnelsen *Leievogn*.

På motorvogn som med bevilling i henhold til samferdselslovens § 7 brukes til ervervsmessig turkjøring uten rute, skal kjennemerkene foran og bak på vognen være forsynt med betegnelsen *Turvogn*. Vogner som bare leilig-

§ 47 a.¹⁾

Samferdselsdepartementet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra de foranstående bestemmelser.

§ 48.

Den som overtrer disse bestemmelser eller forskrifter gitt med hjemmel i disse, straffes med bøter i henhold til § 69, jfr. § 68, i lov av 21. juni 1912 om vegvesenet, for så vidt forholdet ikke rammes av strengere straffebestemmelse.

Disse trafikkregler trer i kraft 1. august 1938. Fra samme dag oppheves de någjeldende alminnelige trafikkregler med unntakelse av §§ 40 og 41.

1) Fastsatt ved kgl. resolusjon av 26. september 1952.

Forskrifter
av 3. juni 1942 i henhold til lov om motor-
vogner av 20. februar 1926.

Fra 1. juli 1942 gjelder følgende:

A. Til kapitel I i loven.

Motorvogners størrelse, innretning og utstyr.

§ 1.¹⁾ Motorvogn som er over 2,2 m bred, eller som med full last har et største akseltrykk på over 2 tonn, må en ikke uten særskilt tillatelse bruke på veg eller gate som er åpen for alminnelig ferdsel. Er slik tillatelse gitt for akseltrykk, må dette aldri være større enn fastsatt i tillatelsen. Står 2 aksler nærmere hverandre enn 2,5 m, regnes akseltrykket lik summen av trykket på begge disse aksler.

Særskilt tillatelse etter bestemmelsene foran gir:

- a) Ordføreren — eller den som ordføreren gir fullmakt til det — for vogn som bare skal brukes innen en by (eller ladested med eget kommunestyre).
- b) Vegsjefen — eller den som han gir fullmakt til det — for vogn som skal brukes innen enkelt fylke (byene i fylket medregnet).
- c) Vegdirektøren — eller den som han gir fullmakt til det — for vogn som skal brukes innen 2 eller flere fylker. I de tilfelle som er nevnt under b) og c) kan politiet etter avtale med vegsjefen gi foreløpig kjøretillatelse, jfr. § 20, nest siste ledd, men må da sørge

1) Med hjemmel av lov om vegvesenet av 21. juni 1912 § 66 har departementet i rundskriv av 14. juli 1950 bestemt at § 1 i Samferdselsdepartementets forskrifter av 8. juni 1942 i henhold til motorvognloven skal gis tilsvarende anvendelse på alle kjøretøyer og redskaper som skal kunne brukes på riksveg, herunder plass eller bru på sådan veg. Videre er det av landets samtlige fylkesting, med hjemmel i lov om vegvesenet av 21. juli 1912 § 66, fattet vedtak om at § 1 i disse forskrifter skal gis tilsvarende anvendelse på alle kjøretøyer og redskaper som skal kunne brukes på fylkes- og bygdeveger, herunder plass eller bru på sådanne veier.

bedømmes om det er iaktatt som er fastsatt om vognkonstruksjon og utstyr i kapitel I i loven og i de forskrifter som er gitt med hjemmel der.

Den sakkyndige skal så vidt mulig overbevise seg om at de opplysninger som er gitt i meldingen er riktige. Til denne kontroll brukes de oppgaver som foreligger fra fabrikk eller eventuelt i pålitelige håndbøker.

Vekt- og hjultrykkoppgaver kontrollerer den sakkyndige ved etterveiing hvis dette anses nødvendig. Veieseddel plikter vogneieren i tilfelle å skaffe.

Deretter prøvekjøres vognen. Den skal, om det forlanges, være fullt lastet.

§ 19. Finner den sakkyndige at vognen tilfredsstiller lovens bestemmelser og de gitte forskrifter, bevitnes dette i en attest som skrives på fastsatt skjema og sendes til politiet sammen med mulige andre opplysninger. Den bilsakkyndige underretter i tilfelle samtidig eieren om størrelsen av eventuelle avgifter og hvor de skal betales.

Vegdirektøren kan godkjenne visse merker og modeller av nye motorkjøretøyer (typegodkjenning). Når slik godkjenning er gitt, er det ikke nødvendig at politiet krever vognen framvist for den bilsakkyndige når den blir registrert første gang.

Registrering av motorvogn.

§ 20. Når garanti etter lovens § 11 er deponert, oppgir politiet til eieren hvilket kjennemerke motorvognen vil få. Deretter fremstilles vognen med skiltene påsatt for den bilsakkyndige, som foretar undersøkelse som nevnt i lovens § 9. Når det foreligger tilfredsstillende attest fra den bilsakkyndige samt bevis for at eventuelle avgifter etter lovens § 22, post 1, og § 34, første ledd, er betalt, gir politiet kjøretillatelse (vognkort) og registrerer vognen.

Politiet kan i samråd med den bilsakkyndige fravike den foran fastsatte framgangsmåte når særlige grunner gjør det ønskelig.

Registrering må ikke finne sted før eventuell tillatelse etter §§ 1, 2, 12 eller 13 er gitt. Tillatelsen skal påføres vognkortet. Politiet kan dog etter avtale med Vegdirektøren registrere vognen foreløpig under det forbehold at tillatelse blir innhentet snarest mulig, jfr. § 1, 3. ledd.

Om lett motorkjøretøy se § 11.

B. TIL KAPITEL II I LOVEN

*Melding, undersøkelse og registrering av motorvogn.
Prøvenummer.*

Melding av motorvogn.

§ 14. Den melding som er påbudt i lovens § 8 skal skrives på et av Samferdselsdepartementet fastsatt skjema som fås hos politiet.

Forandringer i de opplysninger som er gitt om en registrert vogn, f. eks. når den er ombygd eller har skiftet gummidimensjon, skal straks meldes til registreringsmyndigheten som sender meldingen videre til Vegdirektøren.

§ 15. I alminnelighet skal motorvogn registreres for den totalvekt som Vegdirektøren fastsetter. Er totalvekt ikke fastsatt, bestemmes den av den bilsakkyndige etter skjønn. Vegdirektøren fastsetter lufttrykket og største tillatte belastning for luftgummiringer.

For at lastebil skal kunne registreres for 3 personer i førersetet, må dette være minst 1,56 m bredt — målt 20 cm foran ryggputen. Vanlige personbiler kan registreres for 3 personer i førersetet når dette er minst 1,36 m bredt og gearstang eller håndbremsstang ikke rager opp fra golvet i førerrommet.¹⁾

Motorvogn må ikke kjøres eller av eieren (brukeren) tillates kjørt med større last eller med flere passasjerer i vogn eller fører sete enn den er registrert for.

Undersøkelse av motorvogn.

§ 16. Undersøkelse for registrering skjer til tid og sted som den bilsakkyndige bestemmer.

Eier eller bruker av motorvogn plikter å rette seg etter de pålegg som politiet eller den bilsakkyndige gir om fremstilling av vognen til ny kontroll.

§ 17. Foreligger det ved meldingen tilfredsstillende attest fra bilsakkyndige i politiets eget eller i annet distrikt, kan vognen registreres uten ny undersøkelse såfremt det ikke finnes særlig grunn til å forlange sann.

Politiet skal straks melde slik registrering til den bilsakkyndige og til Vegdirektøren.

§ 18. Ved undersøkelse etter lovens §§ 9 og 10 skal

¹⁾ Samferdselsdepartementet har bestemt at også varebiler kan registreres for 3 personer i førersetet når dette er minst 1,36 m bredt og gearstang eller håndbremsstang ikke rager opp fra golvet i førerrommet.

for at dispensasjonssøknad straks blir sendt til vedkommende myndighet.

For by eller enkelt fylke eller for enkelte vegstreknings kan de myndigheter som er nevnt under a) og b) i særlige tilfelle og eventuelt på nærmere vilkår, gi alminnelig tillatelse til å bruke motorvogn med større bredde eller større akseltrykk enn fastsatt i disse forskrifter. Om dette skal Vegdirektøren straks ha melding.

Den myndighet som har gitt tillatelsen etter denne paragraf, kan ta den tilbake.

Alle avgjørelser kan påankes til Samferdselsdepartementet. Den bestemmelse som er truffet, står ved makt til saken er avgjort.

§ 2. Alle motorvogner som er registrert eller som skal kunne brukes her i riket, må ha luftgummiringer.

Dog kan motorvogn som har vært registrert her i riket før og som har akseltrykk over 3600 kg, ha halv pneumatiske ringer (luftkjerner) av godkjent type eller ringer av annen type som måtte være godkjent.

Vegdirektøren gir nærmere bestemmelser om ringdimensjoner og godkjenner de ringtyper som er nevnt foran.

De myndigheter som er nevnt i § 1, kan gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne paragraf. § 1 siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 3. Når snøkjetting brukes, jfr. trafikkregulenes § 5, må avstanden mellom tverrlinkene i kjettingen ikke være større enn at én lenke alltid ligger fast mot kjørebanelen.

Under kjøring på snø- eller isdekket veg skal snøkjetting alltid medføres.

Vegdirektøren kan helt eller delvis forby snøkjetting som skader kjørebanelen i utrengsmål.

§ 4. Motorvogn skal ha to bremses, og av disse skal iallfall den ene virke direkte på hjulene. Bremsene på ett hjulpar skal virke like sterkt på hvert hjul.

En av bremsene skal kunne stenges fra førerplassen.

For vogner som ikke har bremses på alle hjul, skal bremsene være helt atskilt, mens de for vogner med bremses på alle hjul kan være sammenbygd, men i så fall med betjeningsorganene atskilt.

For tohjulte motorsykler kreves bare én bremse.

Bremses som opprinnelig har hørt til motorkjøretøyet

utstyr, må holdes i full stand og ikke frakobles — helt eller delvis — uten samtykke av den bilsakkyndige.

Hovedbremsen (fotbremsen) skal kunne stanse vognen med full last på vanlig sommerføre og horisontal veg og med 35 km fart i timen på en lengde av:

- a) høyst 19 m (retardasjon 2,5 m/sek.²) for vogner som ikke har bremses på alle hjul.
- b) høyst 14 m (retardasjon 3,5 m/sek.²) for vogner med bremses på alle hjul.

Parkeringsbremsen (håndbremsen) skal kunne stanse vognen med full last på vanlig sommerføre og horisontal veg og med 35 km fart i timen på en lengde av høyst 32 m (retardasjon 1,5 m/sek.²).

Om bremses for tilhenger se § 12.

§ 5. Motorvogn skal ha:

- a) To fjernlys. Lyktene for fjernlyset skal stå jevnhøyt, en på hver side, og kaste hvitt eller gullig lys på vegen, så denne er jevnt belyst minst 100 m framover. Lyktene skal stilles slik at hovedlysbunten for fjernlyset får noen helling nedad. Lyspære ikke over 35 watt. Uten tillatelse fra Vegdirektøren må sentrum av lyktene ikke stå høyere enn 1,10 m over vegbanen.
- b) To nærlys av utførelse som Vegdirektøren har godkjent, og som kaster hvitt eller gullig lys på vegen så denne er belyst minst 25 m framover. De må være slik avskjermet at de ikke blander den møtende trafikk.

På to- og trehjulte motorsykler kreves bare ett slikt nærlys.

De lys som er nevnt under a) og b) skal ha tilstrekkelig sidespredning.

- c) Baklys som skal være rødt og som uten å blende må være synlig minst 100 m borte.

Baklykten må ha rødt — ikke rødmalt — glass eller være utstyrt på annen måte som Vegdirektøren særskilt har godkjent. Det tilrådes å anvende to for-

med full last ikke veier mer enn $1,25 \times$ motorvognens vekt uten last. Den dispenserende myndighet kan alltid kreve at tilhenger som veier mer enn 3 tonn med full last, skal ha godkjent bremseanordning.

Framlykter (se § 5) og signalhorn (se § 6) kreves ikke, men derimot baklykt og nummerskiltlys (se § 5). Politiet kan dog i særlige tilfelle (f. eks. under tømmerkjøring delvis på skogsveger) fritta tilhenger for å ha baklykt og nummerskiltlys. Det skal da anbringes et rødt refleksglass («kattøye») bakerst på tilhengeren.

Garanti etter motorvognlovens § 11 (eller § 28 for vogner som hører hjemme i utlandet) skal også omfatte tilhenger.

For øvrig gjelder reglene i motorvognloven og disse forskrifter så langt de kan anvendes.

Det som er fastsatt om tilhenger i disse forskrifter gjelder også for tilhengerslede og tilhenger til registrert traktor så langt det kan anvendes.

§ 13.¹⁾ *Traktor.*

1. For traktor som skal brukes til transport på offentlig veg eller gate gjennom lengre tidsrom gjelder reglene i motorvognloven og disse forskrifter så langt de kan anvendes.

Dog skal følgende særregler gjelde:

- a. Særskilte bremseanordninger og lysanordninger kan godkjennes av Vegdirektøren.
- b. Førerkort for traktor (jfr. § 36 pkt. 7) kan erverves når søkeren har fylt 16 år.
- c. Overgangsbestemmelse.

Traktor som er innført her til riket etter 1. juli 1953 skal når den registreres ha forskriftsmessig fjernlys, nærlys, baklys og nummerskiltlys, jfr. § 5. Traktor som er innført her til riket før den 1. juli 1953 og som ikke kan kjøre med større fart enn 30 km pr. time, kan ha konstant forlys som ikke må virke blendende og som må kunne kaste lys på vegen så føreren kan se minst 25 m fremover.

I tilfelle av tvist om forståelsen av uttrykket «lengre tidsrom» avgjør Vegdirektøren spørsmålet.

2. Lovens § 2 annet ledd kommer til anvendelse på traktor som brukes på offentlig veg.

1) Endret ved rundskriv fra Samferdselsdepartementet av 17. mars 1953 (gjeldende fra 1. juli 1953).

Vegdirektøren kan fastsette at merker og modeller av kjøretøyer med motor som fra fabrikken ikke har større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter skal regnes for «lette motorkjøretøyer».

For disse motorkjøretøyer kommer bestemmelsene i motorvognloven og de tilknyttede forskrifter til anvendelse med følgende unntak:

Garanti er ikke nødvendig for lette motorkjøretøyer som er særskilt innrettet for og benyttes av invalider (motorvognlovens § 11).

Den som skal føre lett motorkjøretøy må være minst 16 år (motorvognlovens § 15).

Førerkort kreves ikke for lett motorkjøretøy, som er utstyrt med motor av fabrikat og type som er godkjent av vegdirektøren og som fra fabrikken har slagvolum som ikke overstiger 50 kubikkcentimeter. Personer som politiet har tatt førerkortet fra, eller som ikke fyller de krav som er angitt i motorvognlovens § 15 annet og fjerde ledd, og derfor ikke kan godkjennes som fører av motorvogn, kan ikke føre slikt kjøretøy.

Tråsykkel med hjelpemotor må ha to av hinannen uavhengige bremses hvorav den ene kan være navbremse (§ 4).

Forlyset kan være konstant når det ikke virker blendende og må kunne kaste lys på vegen minst 30 m framover. Baklyset kan erstattes med et rødt refleksglass. Nummer-skiltlys kreves ikke (§ 5).

Det kreves bare kjennemerke bak på kjøretøyet (§ 22). Dessuten gjelder følgende særregler:

Lett motorkjøretøy kan uten særskilt godkjennelse fra Vegdirektøren ikke registreres for mer enn en person, ikke anvendes med tilhenger og ikke utstyres med varekasse.

§ 12. *Tilhenger til motorvogn.* Tilhenger til motorvogn kan brukes uten særskilt tillatelse når den med full last ikke veier mer enn 1000 kg, ikke er bredere enn motorvognen og ikke mer enn 1,90 meter bred.

Annen tilhenger må ikke brukes på offentlig veg eller gate uten skriftlig tillatelse som gis av samme myndigheter og på samme måte som fastsatt i § 1 og innføres på vognkartet.

Tillatelse må bare gis når kjøringen ikke antas å volde særlig ulempe for den øvrige ferdsel.

Tillatelse til å kjøre med tilhenger uten bremses bør i alminnelighet begrenses til å gjelde for tilhenger som

skriftsmessige — helt like baklykter som begge anbringes like høyt over vegbanen og i like stor avstand til begge sider av vognens lengdeakse.

Motorkjøretøyer og tilhengere skal fra et tidspunkt som nærmere fastsettes av Samferdselsdepartementet, være utstyrt med et rødt refleksglass («kattøye») bak av utførelse som Vegdirektøren har godkjent.

- d) Nummerskiltlys. Det bakre kjennemerke skal belyses jevnt med hvitt lys så det er lett å lese minst 20 m borte. Lykten skal ha hvitt glass eller være utstyrt på annen måte som Vegdirektøren særskilt har godkjent.

De lys som er nevnt under c) og d) må ikke kunne slukkes medmindre de lykter som belyser vegen framover, også de som er nevnt nedenfor under e), h), og i) samtidig slukkes.

Om lys for «lett motorkjøretøy», tilhenger og traktor, se også §§ 11, 12 og 13.

Motorvogn kan ha:

- e) Parkeringslys når de ikke blender.
- f) Stoppsignallys når fargen er rødgul og det ikke blender.

Motorvogn med største kjørefart over 20 km i timen skal fra et tidspunkt som Samferdselsdepartementet fastsetter være utstyrt med stoppsignallys.

- g) Retningssignallys (retningsvisere) av utførelse som Vegdirektøren har godkjent.

Motorvogn skal fra et tidspunkt som Samferdselsdepartementet fastsetter være utstyrt med retnings-signallys (retningsvisere) av utførelse som Vegdirektøren har godkjent.

- h) Søkelys når det er koblet slik at det ikke kan tennes uten at baklyset og enten fjern- eller nærlyset samtidig brenner.

- i) Grøftelys — tåkelys — når det står fast — lavere enn forlyktene, — har glass med sterk sidespredning, er rettet nedad og ikke blender. Grøftelys — tåkelys — må bare brukes sammen med fjernlys, nærlys eller parkeringslys. Anvendes to tåkelys anbrakt på hver sin side av vognen, behøver ikke annet lys foran å være tent under kjøring i tåke.

- j) Ryggelys når det er hvitt eller gullig, er rettet godt nedad og bare kan innkobles når gearet står i revers.

høy opp til 150 cm for enkelte modeller. Dørbredt 18/16-20, ing. forh.

k) Kulørte lys på rutebil (dog ikke grønne, røde eller blå) og transparente eller belyste skilter med rutenummer og rutens navn. De lys og skilter som er nevnt her, må være godkjent av den myndighet som har gitt rute-tillatelsen.

Svakt belyste skilter med firmanavn, reklame o.l. kan brukes når de vender ut til siden. De må være godkjent av den bilsakkyndige.

Reservelamper for fjernlys, nærllys, baklys, nummer-skiltlys og for de påbudte markeringslys skal alltid være til stede i vognen. Likeledes nødvendige reservesikringer.

Alle lykter og utvendige lys skal være solide og mest mulig støvtett utført og holdes rene og i orden. Også den øvrige del av lysanlegget skal være forsvarlig utført og holdes i god stand til enhver tid.

For motorvogner som er registrert tidligere kan den bilsakkyndige gi en rimelig frist til å bringe lysanlegget i samsvar med disse forskrifter.

De forskrifter om blanding m. v. av bilens lys som gis av vedkommende myndigheter som luftvernet er underlagt, gjelder uansett det som er fastsatt i denne paragraf.

§ 6. Motorvogn skal ha:

Ett eller flere signalhorn som gir en tilstrekkelig, men ikke overdrevet kraftig — og heller ikke ubehagelig — lyd av jevn tonehøyde. Lydstyrken fastsettes av Vegdirektøren.

Anvendes flere signalhorn, skal de lyde samtidig.

Politivogner og militær-, ambulanse- og sykevogner kan ha andre varselapparater foruten det nevnte signalhorn.

§ 7. Alle lukkede personbiler (herunder biler med såkalt solskinnstak) med sitteplass for minst 10 passasjerer, skal være utstyrt med hensiktsmessig anbrakt brannsløkkingsapparat av type som Vegdirektøren har godkjent, og må ha nødutgang etter nærmere bestemmelse av Vegdirektøren.

§ 8. Motorvogn skal ha en innretning som sikrer mot at uvedkommende setter vognen i gang.

Som tilfredsstillende i så måte regnes f. eks. at dørene på en lukket vogn kan låses; at en kan låse sjaltarmen, tenningsbryteren når strømmen er brutt, påslippingskranen på dampdrevne vogner eller strømbryteren på elektrisk drevne vogner.

§ 9.¹⁾ Motorvogn skal være innrettet slik at det fra førerplassen er utsikt fram og til sidene. Videre skal den ha vinduspusser og speil så føreren alltid har tilstrekkelig utsikt bakover. Når frontruten er delt og går fram i en spiss, skal det være to vinduspussere.

Hvor det finnes påkrevd, kan politiet i samråd med den bilsakkyndige påby signalanordning av type som Vegdirektøren har godkjent og som virker automatisk når vognen rygger eller ruller bakover.

For to- og trehjulte motorsykler kreves ikke speil.

Lastebil skal være utstyrt med effektive skvettskjermmer av hensiktsmessig utførelse for bakhjulene. Dette påbud skal være etterkommet innen den 1. oktober 1955.

På lastebiler må midten av lasteplanet regnet fra bak-kant av førersetet ikke ligge bak bakakselsentret uten tillatelse av de myndigheter som er nevnt i § 1. På varevogner med nyttelast inntil 1000 kg må midten av varerommet (lasteplanet) ikke ligge mer enn $\frac{1}{20}$ av akselavstanden bak bakakselsentret uten tillatelse av de myndigheter som er nevnt i § 1.

§ 10. På en lastebil må selv for enkelt gang ikke befordres flere enn 8 personer uten at vognen i den anledning er forevist for politiet, som kan kreve den utstyrt på en måte som den bilsakkyndige særskilt har godkjent for det bruk. Politiet gir i tilfelle vognkortet fornøden påtegning.

Fører av lastevogn som — selv for enkelt gang befordrer flere enn 8 personer, må ha førerkort for offentlig personbefordring. ^{2,3)}

§ 11.⁴⁾ For motorsykler gjelder reglene i disse forskrifter så langt de kan anvendes og ikke annet er bestemt.

¹⁾ Endret ved rundskriv fra Samferdselsdepartementet av 1. juni 1955.

²⁾ 1. På militære motorvogner kan det under utrykking samt dessuten i forbindelse med militære øvelser og videre når det gjelder forflytning av personalet, befordres flere enn 8 militære personer i uniform, uten at vognen i den anledning er forevist for politiet.

2. Til transport som nevnt i punkt 1. kreves ikke førerkort for offentlig personbefordring.

³⁾ 1. På sivile motorvogner kan det når vognen brukes av Siviltforsvaret under utrykking eller øvelse og til forflytning av personell, befordres flere enn 8 personer, når disse tilhører Siviltforsvaret og er under kommando, uten at vognen i den anledning er forevist for politiet m. v.

2. Til transport som nevnt i punkt 1. kreves ikke førerkort for offentlig personbefordring.

⁴⁾ Endret ved rundskriv fra Samferdselsdepartementet av 21. april 1952, og 4. mai 1954.